

Terrorizmus, katasztrófák

vagy Isten ítélete?

Abonyi Sándor

Abonyi Sándor

Terrorizmus, katasztrófák vagy Isten ítélete?

Ez a digitális könyv több önálló írás egybeszerkesztett változata. Az egyes írások a <https://keskenyut.wordpress.com> honlapon jelentek meg és egy gondolatkört alkotnak.

A Biblia fényében keresik a választ mindazokra a nagy kihívásokra, amelyek ma a világban történnek és foglalkoztatják az embereket.

Tartalomjegyzék

Isten valóban megenged dolgokat?

Úgy lesz, mint Noé és Lót napjaiban

A terrorizmus szellemi gyökere, lehetséges megoldások

Túlnépesedés, éhínségek, katasztrófák, avagy az Úr akarata

Természeti katasztrófák vagy Isten ítéletei?

Az üldözött egyház

Mint bárányok a farkasok között

A könyv egészében és az egyes részek önállóan is - változtatás nélkül - szabadon terjesztetők a szerző nevének és a honlap címének megadásával!

Isten valóban megenged dolgokat?

Előzmények

Az emberek sokszor nyomorúságos helyzeteket, sőt csapásokat élnek meg egyéni sors-tragédiával (baleset, korai halál, betegségek, földrengések, árvizek, tsunamik, szélviharok stb.). Akik nincsenek tisztában vele, hogy a világban munkálkodik egy gonosz hatalom is (a Sátán), ilyenkor arra gondolnak, hogy ha Isten felügyelete alatt tart mindent, akkor miért enged meg ilyeneket? A jó és a rossz dolgokat egyaránt Istennek tulajdonítják! Végso soron arra a következtetésre jutnak, hogy ha Isten ilyen sok rossz dolgot megenged a világban, akkor Ő egy rossz, kegyetlen Isten. Egy ilyen gondolatmenetet követve sokan arra a következtetésre jutnak, hogy „nekem ilyen Isten nem kell!”

A hívő emberek gondolkodása némiképpen más. Ők tudják, hogy Isten jó és azzal is tisztában vannak, hogy létezik egy másik hatalom is a világban, ami rossz, sőt gonosz és annak forrása a Sátán. Ebből adódóan olyan következtetésre jutnak, hogy

- minden, ami jó dolog történik az életükben, az Istentől van,
- és minden rossz pedig a Sátólól.

Isten tehát egy jó Isten, a Sátán pedig gonosz. Ez alapvetően igaz is, csak mindezt emberi szempontból nézik és nem Isten szemszögéből.

A hívő emberek alapvetően úgy gondolják, hogy csak jó dolgoknak kellene történni az életükben, mert Isten jó. Azt is tapasztalják azonban, hogy rossz dolgok is történnek velük, és ilyenkor úgy okoskodnak, hogy „**Isten valami miatt ezt megengedte az életükben**”. Ezt úgy lehetne értelmezni, hogy valami nem kedves ugyan Istennek, de valami miatt mégis megengedi. Ebből egy olyan következtetésre jutnak, hogy

- van Istennek egy **tökéletes akarata**, ami minden jó forrása az életükben,
- és van egy „**megengedő akarata**” is, ami azt jelenti, hogy Isten szemszögéből nem tökéletes ugyan, de valami miatt mégis megengedhető.

Ez a gondolkozásmód valójában megegyezik a hitetlen emberek gondolkozásmódjával. A hívő emberek is mindent a maguk (az ego) szempontjából néznek és arra a következtetésre jutnak, hogy létezik ugyan a gonosz, a Sátán, de ő alapvetően a hitetlen emberek életében munkálkodik. A hívők úgy gondolják, hogy Isten akaratában vannak, ezért a Sátán munkájának már nincs helye az életükben. Isten azonban valami miatt mégis **megenged** rossz dolgokat az életükben: van tehát Istennek egy „**megengedő akarata**” is.

Ha rossz dolgok történnek a hívők életében, akkor az önvizsgálatra kellene, hogy készítse őket. Ilyenkor meg kell vizsgálniuk, hogy valóban engedelmeskednek-e Isten minden parancsolatának? Tudjuk ugyanis az igéből, hogy Isten szeretetének a jele a hívők életében az, ha minden parancsolatot megtartanak, azaz mindenben engedelmeskednek Istennek!

Szellemi alapok

Egy „kétpólusú” világban élünk, ahol két hatalom létezik

- az egyik Isten, aki minden **jó** forrása
- a másik a Sátán, aki minden **rossz** forrása.

„Monda pedig néki Jézus: *Miért mondasz engem jónak? Nincs senki jó, csak egy, az Isten.*” (Luk 18:19)

„Kérlek azért titeket atyámfiak az Istennek irgalmasságára, hogy **szánjátok oda a ti testeiteket élő, szent és Istennek kedves áldozatul**, mint a ti okos tiszteleteket. **És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elméteknek megújulása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata**”. (Róma 12:1-2)

„Monda azért nékik Jézus: **Ha az Isten volna a ti atyátok, szeretnétek engem:** mert én az Istentől származtam és jöttem; mert nem is magamtól jöttem, hanem ő küldött engem. **Miért nem értitek az én beszédemet? Mert nem hallgatjátok az én szómat. Ti az ördög atyától valók vagytok**, és a ti atyátok kívánságait akarjátok teljesíteni. **Az emberőlő volt kezdettől fogva, és nem állott meg az igazságban, mert nincsen ő benne igazság.** Mikor hazugságot szól, a sajátjából szól; mert hazug és hazugság atyja.” (Ján 8:42-44)

Isten akarata tehát jó, kedves és tökéletes, és semmiképpen sem rossz! Az Ő akaratát azonban csak úgy tudjuk megismerni, ha halálba adjuk a testünket (lemondunk a saját akaratunkról) és megújítjuk gondolkozásunkat!

Az ember szabadon választhat a jó és a rossz között, mert Isten nem önkényúr, és nem kényszeríti rá senkire az akaratát, annak ellenére, hogy az jó.

Isten valójában „megengedte”, hogy mi válasszunk a jó és a rossz között!

„Bizonyosságul hívom ellenetek ma a mennyet és a földet, hogy az életet és a halált adtam előtökbe, az **áldást és az átkot: válaszd azért az életet, hogy élhess** mind te, mind a te magod; **Hogy szeressed az Urat, a te Istenedet, és hogy hallgass az ő szavára, és ragaszkodjál hozzá; mert ő a te életed és a te életednek hosszúsága;**” (5 Móz 30:19-20)

Az 5 Móz 28. fejezete részletesen beszámol róla, hogy

- az Isten akaratának való **teljes engedelmesség** milyen **áldást** jelent,
- és arról is, hogy az **Isten akaratának való ellenszegülés** milyen következményekkel (átokkal) jár.

„**Ha pedig szorgalmasan hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára, és megtartod és teljesíted minden ő parancsolatát, reád szállnak mind ez áldások, és megteljesednek rajtad,**” (5 Móz 28:1-2)

„Ha pedig nem hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára, hogy megtartsad és teljesítsd minden parancsolatát és rendelését, amelyeket én parancsolok ma néked: reád jönnek mind ez átkok, és megteljesednek rajtad:” (5 Móz 28:15).

Mi választunk tehát, hogy

- akarjuk-e megismerni az Úr minden parancsolatát „szorgalmasan hallgatva az Úrra”, és akarunk-e engedelmeskedni azoknak,
- vagy nem akarunk az Úr szavára hallgatni, és nem is akarjuk megtartani minden parancsolatát?

Mindebből az következik, hogy **Isten szemével nézve a dolgokat, ha valami rossz dolog történik** az életünkben, annak egyedül mi lehetünk az oka - a rossz választásunk miatt - és semmiképpen sem Isten!

Az Isten akarata elleni lázadással az emberek a Sátán oldalára állnak és kiszolgáltatják magukat a gonosznak!

Aki szabad akaratából a ROSSZAT választja, de választásának rossz következményeit nem ismeri be, hanem a személyes felelősség alól kibújva a **jó** Istennek tulajdonítja a **rosszat**, az ilyen ember ezzel azt állítja, hogy Isten rossz és gonosz.

Nem Isten a gonosz tehát, hanem **az Isten akarata elleni döntésünkkel - lázadásunkkal - mi hozzuk magunkra a bajt, amitől Isten nem tud megvédeni bennünket**, mert tiszteli a választásunkat. Ilyenkor a lázadásunkkal kiszolgáltatjuk magunkat a Sátánnak, hogy szabadon munkálkodhasson az életünkben.

Tudjuk azonban azt is, hogy Isten **sok próbán visz át bennünket**, amelyek sokszor - emberi értelemmel nézve - egyáltalán nem kellemesek, sőt néha nagyon is keservesek.

Fontos tehát, hogy világosan lássuk

- Isten akaratát az életünkben,
- és különbséget tudjunk tenni
 - o a rossz választásunk (ami **bűn** - engedetlenség Isten felé) következménye,
 - o és az Isten által eltervezett **próbák** között, amik ha időnként keservesek is, de Isten azokat a mi javunkra fordítja, mert azok nélkül sosem jutnánk el az érettségre.

Az Isten által eltervezett próbák az életünkben

Tudjuk az igéből, hogy Isten nagy szolgálói Isten akaratának engedelmeskedve sok nehéz próbán mentek át: Jób esete, Pál szenvedései, de vegyük a fő példaképünk, Jézus példáját:

„Akkor Jézus vitették a Lélektől a pusztába, hogy megkísértessék az ördögtől.” (Máté 4:1)

Jézus negyven napon keresztüli megpróbáltatásait egyikünk sem kívánná magának. Egyértelmű azonban, hogy „a **Szent Szellem vitte ki őt** a pusztába, hogy megkísértessen”. Ez azt jelenti, hogy ez volt Isten akarata Jézus életében. Isten tudta, hogy mekkora terhet rakhat Jézus vállára, mert Ő „senkit sem kísért erején felül”. Isten tervezte el ezt Jézus életében. Jézust nem szolgáltatta ki a Sátánnak, mert a felügyelete alatt tartotta a dolgokat.

Milyen szerepe van akkor az ördögnek a próbákban? **Isten eszközként használja a Sátánt az Ő munkájában.**

Nézzük meg mi lett Jézus megkísértésének (a próbának) az eredménye?

„És elvégezvén minden kísértést az ördög, eltávozott tőle egy időre. Jézus pedig **megtért a Léleknek erejével Galileába: és híre ment neki az egész környéken. És ő tanított azoknak zsinagógáiban, dicsőítetvén mindenektől.**” (Luk 4:13-15).

A próba eredménye egyértelműen pozitív:

- Jézus a Szent Szellem **erejével** jött ki a pusztából (erőt, felkenetést kapott a szolgálatához),
- aminek eredményeként úgy tanított, **mint akinek hatalma van** („nem úgy, mint az írástudók”), és ezzel **Istent dicsőítette meg.**

A próbák növelik a kitartásunkat, hogy egyre nagyobb próbákra átmenve mindvégig megállhassunk:

„**Teljes örömmel tartsátok, atyámfiak, mikor különféle kísértésekbe estek, Tudván, hogy a ti hiteteknek megpróbáltatása kitartást szerez.**” (Jakab 1:2-3).

„**Aki mindvégig állhatatos marad (kitart), az üdvözüli.**” (Máté 24:13)

Ezért kell tehát örülni a próbáknak, még ha azok pillanatnyilag keservesek is, mert azok a mi javunkat (kitartásunkat és üdvösségünket) szolgálják.

Fontos látni azt, hogy csak az Isten által eltervezett **próbák** lesznek a **javunkra**, és nem azok a rossz dolgok, amik a mi engedetlenségünk miatt következnek be az életünkben.

„**Tudjuk pedig, hogy azoknak, akik Istent szeretik, minden javukra van**” (Róma 8:28).

Minden tehát csak azoknak válik a javukra, akik Istent szeretik, azaz mindenben engedelmeskednek neki (mert „az szereti Őt, aki a parancsolatait megtartja”).

A kísértések (próbák) tehát Isten akaratában vannak, hogy kitartóbbak legyünk és eljussunk az érettségre, amihez **Isten eszközként használja fel a Sátánt**, hogy általa kísérthessen bennünket. Ez azonban Isten akaratában, az Ő felügyelete alatt történik.

Néhány gyakorlati példa

Miután áttekintettük az engedetlenség és a próbák közötti különbséget nézzük most meg néhány - mindenki által ismert - gyakorlati példán keresztül, hogy az emberekkel megtörténő különböző rossz dolgok esetében

- mi Isten akarata,
- és mi az emberek felelőssége a saját rossz döntéseikért.

A megalkuvás (a széles úton járás) kérdése

Hívők sokszor figyelmen kívül hagynak egyes parancsolatokat (főleg, ami számukra kellemetlen) és helyette a vágyaikra és a jó érzéseikre hagyatkoznak. Ezáltal azonban az életük egyes területein **megalkuvókká, azaz lázadóvá** válnak - úgy viselkednek, mint a világ - és ezáltal az **életük egy részét maguk szolgáltatják ki a Sátánnak**, ami azt jelenti, hogy az életük egy része felett a Sátán az úr. Sok hívő sajnos nincs ezzel tisztában, mert kevés ismeretük van az igéből és nem ismerik a szellemi törvényszerűségeket. Ezért is fontos, hogy beszéljünk ezekről és leleplezzük a Sátán munkáját a hívők életében.

Az együttélés, válás és újraraházasodás kérdése

Ma a világban és sajnos esetenként a keresztyének életében is teljesen elfogadottá vált az együttélés, a válás és az újraraházasodás.

Együttélés, házasságon kívüli szexuális élet

Tudjuk az igéből, hogy Isten a szexualitást házasság keretében tervezte el, és minden szexualitás, ami kívül esik ezen, az Isten szemében bűn, nevezetesen *paráznaság*.

Az ige szerint a paráznaság

- „mély verem” és „szoros kút”, amiből nehéz kijönni (Péld. 23.27),
- „elveszi az ésszt”, nehéz józan döntéseket hozni ilyen helyzetben (Hoseas 4.11)
- „elveszi az erőt” (Péld. 31.3),
- „anyagilag tönkretesz” (Péld. 5.3-8; 6.26)

Az ige szerint a paráznaság következménye tehát jelentős anyagi és erkölcsi kár! Jól-lehet sok ember a pillanatnyi érzések megtévesztő hatása alatt ezt nem így látja, de nézzük meg az ilyen életet élő emberek életét hosszabb távon és akkor talán nyilvánvalóbbá válik. Ez azonban nemcsak elszenvedett kár, hanem alapvetően üdvösség kérdése.

A Jelenések könyve 21.8 szerint a „paráznáknak... része a tűzzel és kénkövel égő tóban lesz, ami a második halál”.

Jó lenne így nézni a házasságon kívüli szexuális életre, és ha valaki ennek ellenére vállalja a cselekedete következményét, akkor az ilyen ember sajnos menthetetlen. Isten akarata azonban nem az, hogy az emberek elvesszenek, hanem hogy örök életük legyen!

A válás, újraházasodás kérdése

Egy olyan világban élünk, ahol az utóbbi évtizedekben teljesen természetes gyakorlattá vált a válás és az újraházasodás. A világ fejedelme azonban a Sátán, akinek Isten dolgaiban semmi helye nincs. A világ a test dolgain keresztül igyekszik behatolni az egyházba is, így a világban elfogadott gyakorlatok az egyházban is kezdenek teret nyerni. Világosan kell azonban látnunk, hogy ami a világban természetes, annak Isten országában nincs helye.

Ez nem új keletű probléma, mert már Jézus idejében is azt kérdezték a farizeusok Jézustól, hogy „szabad-e a férfinak bármi okból elbocsátani a feleségét?”, mert Mózes ugyanis megengedte azt.

Jézus a válaszában egyértelművé tette a következőket:

*„A teremtő kezdettől fogva férfiúvá és asszonnyá teremtette őket,... Annak okáért elhagyja a férfiú atyját és anyját; és ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté. Úgy hogy többé nem kettő, hanem egy test. Amit azért **az Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza.**”* (Máté 19:4-6)

Isten tiltása a válással és újraházasodással kapcsolatban egyértelmű. Isten ezért nem engedheti meg és nem is hagyhatja jóvá azt, amit **rossznak** tart! Ha valaki mégis elválk a bűn, aminek rendezésére két lehetőség van: az elvált felek egyedül maradnak vagy megbékélnek egymással és helyreállítják a házasságukat.

*„**Hogyha pedig elválk is, maradjon házasság nélkül, vagy béküljön meg férjével; és a férj se bocsássa el a feleségét.**”* (1 Kor 7:11).

Nagyon sok őszinte hívő keresi a „biblikus megoldást” és „Isten áldását” a válására és az újraházasodására, de Isten nem tudja jóváhagyni és megáldani azt, mert az Isten akarata ellenére van, ez egy **rossz** dolog. A válás és újraházasodás legnagyobb áldozatai a gyerekek, akikről az elvált szülők nem tudnak gondoskodni (védelem, szeretet, támogatás). Különválk egymástól az a két ember (apu és anyu), akiket a gyerekek a legjobban szeretnek és, akikhez ragaszkodnak, nem beszélve a lelki megrázkódásokról és sérülésekről. Ez még a rossznál is **rosszabb**!

*„**Ha pedig valaki az övéiről és főképpen az ő háza népéről gondot nem visel: a hitet megtagadta, és rosszabb a hitetlennél.**”* (1Tim 5:8)

Ebből az igéből az is látszik, hogy ha valaki nem visel gondot a gyerekeire az **rossz** dolog, és ha azt hívő emberek teszik, akkor az még **rosszabb**. Isten ugyanis „gyűlöli az elbocsátást” (Mal. 2:16). Ezért nem tudja azt „megengedni” és „megáldani”! Isten szemében az újrarázasodás házasságtörés, ami kizárja a hívőt Isten országából:

*„Aki elbocsátja feleségét és **mást vesz el, házasságtörést követ el az ellen. Ha pedig a feleség hagyja el a férjét és mással kel egybe, házasságtörést követ el**”.* (Márk 10:11-12)

Isten azonban nem a bűnös halálát akarja, hanem hogy megtérjen és éljen!

Jó tudni, hogy Istennek a válásra és az újrarázasodásra vonatkozó tilalma a nem hívő emberekre is vonatkozik. A hívők felelőssége ebben Keresztelő Jánoséhoz hasonló:

*„**János azt mondta Heródesnek: Nem szabad néked a testvéred feleségével élned.**”* (Márk 6:18)

Bűnözés (betörés, lopás, rablás)

Mindenki előtt nyilvánvaló, hogy aki ilyeneket követ el, az bűnös. Az ige azonban arról is beszél, hogy a bűn mindig készenlétben áll és azt várja, hogy valaki rosszul döntsön, hogy a gonosz megkárosíthassa őt:

*„Ha jól cselekszel, emelt fővel járhatsz; **ha pedig nem jól cselekszel, a bűn az ajtó előtt leselkedik, és reád van vágyódása;**”* (1 Móz 4:7).

Fontos tehát, hogy ne adjunk lehetőséget a bűnnek, hogy megraboljon bennünket. Az ige útmutatást ad nekünk, hogy mire figyeljünk, ha el akarjuk kerülni a kárt:

- ne legyünk hiszékenyek, ne **bízzunk az emberekben**, mert „átkozott az a férfi, aki emberben bíz” (Jer 17:5),
- **„ne gyűjtsünk magunknak kincset**, mert a tolvajok ellopják” (Máté 6:19)
- **vegyük észre, ha valaki szükségben van** és segítsünk rajta (1 János 3:17),
- **védjük meg a javainkat** és ne adjunk lehetőséget a tolvajoknak, hogy kifosszanak bennünket (Jézus még arra is felhívja a figyelmet, hogy a tolvajok nem az ajtón, hanem *máshol* (ablak, terasz ajtó ...) szoktak betörni (János 10.1).

Ne adjunk hát helyet a gonosznak, hogy ne tudjon megkárosítani bennünket.

Erőszak

Természetesen az erőszak bűn, az ige azonban arról is beszél, hogy mit tegyenek a nők, hogy lehetőleg elkerüljék azt:

- **szolidan öltözködjének** (1 Péter 3.3-5),
- **ne járjanak** (főleg egyedül) **a sötétben**, mert a „világosság gyermekei” vagyunk a bűn pedig a sötétséget keresi (Ján. 12.36).

A ma szokásos divat szerint hiányos és feszes ruhába öltözködő nők - főleg éjszakai szórakozóhelyek környékén, figyelembe véve az alkohol és drog felszabadító hatását is - különösen nagy veszélynek teszik ki magukat. Jó lenne elfogadni az ige útmutatását, és akkor bizonyára kevesebb ilyen megrázkódtatást okozó „élményben” lenne része sokaknak.

Terrorizmus

Természetesen a terrorizmus bűn, nem kell azonban feleslegesen ingerelni a gonoszt. Amikor New Yorkban lerombolták a Világkereskedelmi Központ (WTC) két ikertornyát mindenki a terroristákat hibáztatta, ami természetes. Látnunk kell azonban azt is, hogy a másik oldal sem menthető fel teljesen:

- emberi hiúságból és büszkeségből (babiloni mintára) felhőkarcolókat építettek az egész világ kereskedelmének kontrollálására, leuralására,
- bűnt követnek azonban el azok az országok is, akik a határaikat nem védik meg.

Alkohol és egyéb kábítószer

„*Elveszi az észet*” és nyomorba dönt (Hoseás 4.11)

A hatásuk és a következményük közismert. Az ördög használja ezeket a szereket az emberek tönkretételére. Látnunk kell azonban, hogy nem az ital és a kábítószer a bűnös, hanem akik szenvedélyszerűen élnek vele és a rabjaivá válnak. Látni kell azonban azt is, hogy ezen szerek rabságában szenvedő emberek

- *egyrészt* akaratgyengék és segítségre szorulnak,
- *másrészt* a kábulatba menekülés mögött a valódi problémák (reménytelenség, csüggedés, stressz stb.) húzódnak meg, amik orvoslásra szorulnak. Ez felveti a közösség és a társadalom felelősségét.

Ahol magas az alkoholisták és kábítószer fogyasztók aránya az a társadalom beteg és sokirányú, alapokat érintő intézkedés szükséges ezek megszüntetésére.

Adós-rabszolgaság

A mai nemzedék életének természetes része a kölcsönök (hitelek) igénybevétele. Vannak, akik életét végigkíséri a kölcsönök felvétele és a részletek fizetése. Úgy tűnik, mintha ez természetes dolog és áldás lenne az emberek számára, mert „hamarabb hozzájutnak” olyan dolgokhoz, amik egyébként csak később lennének elérhetők szá-

mukra. Így a látszat az, mintha „gazdagabb” lenne valaki, mint valójában. Ez azonban nem igaz!

A régi magyar bölcs közmondás - **„Addig nyújtózkodj, ameddig a takaród ér!”** - teljesen feledésbe merült, sőt sokak szerint maradi, konzervatív gondolkozást tükröz.

Valóban így lenne?

A kölcsönökkel kapcsolatos reklámok és hírek erősen megtévesztők (szinte a varázslás kategóriájába tartoznak), mert olyan látszatot keltenek az emberekben, mintha a hitel felvétele egy áldás lenne az emberek számára:

- „0” forintért elvihető sok minden, csak a havi részleteket kell fizetni, így **adósság** fejében gyorsan hozzá juthat mindenki a vágyott dolgokhoz,
- **a kölcsönadók sosem tájékoztatják azonban a kölcsönvevőt arról, hogy mibe kerül a kölcsön teljes visszafizetési költsége a kamatokkal együtt!**

Ma a 20 %-os kamat sem szokatlan! Számoljuk azonban csak ki

- az államilag támogatott,
- legkedvezőbb kamatozású,
- hosszúlejáratú,
- lakáshitel,
- teljes visszafizetési értékét és meg fogunk döbbedni.

A felvett hitel dupláját kell visszafizetni a futamidő végére 5-6%-os kamat esetén.

Az elmúlt időszak svájci frank alapú lakás, ill. autó hitelei esetében a visszafizetett összeg a többszöröse volt a felvett összegeknek! Sokakat egzisztenciális csődbe juttatott. Lehet hibáztatni a bankokat, de kérdés az: ennyire gazdagok, esztelenek, vagy telhetetlenek lennének az emberek? A legtöbbször nem életszükségletről van szó, tehát lehetne várni egy kicsit, hogy a teljes vételár összejöjjön. Persze, ha valaki rendszeresen vesz fel hitelt, mert ez egyfajta „életmóddá vált” számára, akkor sosem fog összejönni.

Hosszabb távon vizsgálva nyilvánvaló, hogy a kamatveszteségek miatt hátrányba kerül az, aki folyamatos hiteleket vesz fel, mint az, aki „addig nyújtózkodik, ameddig a takarója ér.”

Ma már ezt a bölcs mondást is magyarázni kell: ne költsünk többet, mint amennyi pénzünk van! Vagyis akkor vásároljunk, amikor a szükséges pénzünk rendelkezésre áll - elkerülve a hitel felvételét. Ez önmérsékletet és józanságot igényel, de hosszabb távon mindenképpen kifizetődő! **Aki nem vesz fel hitelt az, hamarosan maga is képes lesz kölcsönadni, aki pedig hitelekre alapozza az életét, az sosem fog kikerülni a hitelcsapdából, ami gúzsba köti és megnyomorítja az életét és elszegényíti.**

Isten igéje ebben a dologban is egyértelmű:

„A gazdag a szegényeken **uralkodik**, és **szolgája a kölcsönvevő a kölcsönadónak.**”
(Péld 22:7)

„Mert az Úr, **a te Istened megáld téged**, amiképpen megmondotta néked; és **sok népnek adsz zálogos kölcsönt, te pedig nem kérsz kölcsönt**, és sok népen fogsz **uralkodni**, és te rajtad nem uralkodnak.” (5 Móz 15:6)

„A jövevény („bevándorló”), aki közötted van, feljebb-feljebb emelkedik feletted, te pedig alább-alább szállasz. **Ő fog néked kölcsönt adni, és nem te kölcsönzöl neki; ő fej lesz, te pedig fark leszel. És ez átkok mind reád szállnak, és üldöznek téged és megteljesednek rajtad, míglen elpusztulsz; mert nem hallgattál az Úrnak, a te Istenednek szavára, hogy megtartottad volna az ő parancsolatait és rendelkezéit, amelyeket parancsolt néked**”;
(5 Móz 28:43-45)

„**Jó annak az embernek, aki könyörül és kölcsön ad; dolgait pedig igazán végezi.**”
(Zsolt 112:5)

„**Aki tőled kér, adj neki; és aki tőled kölcsön akar kérni, el ne fordulj attól.**” (Máté 5:42)

Isten akarata az, hogy

- ne legyünk telhetetlenek és „elégedjünk meg azzal, amink van” (Zsid 13:5),
- ha mégis kölcsönre szorulnánk az nem bűn, de tisztában kell lenni azzal, hogy az hátrányos ránk nézve,
- inkább arra törekedjünk, hogy mi adjunk kölcsön, mint hogy mi kérjünk.

A folyamatos kölcsönadás az áldás jele, a folyamatos kölcsönkérés pedig az átoké!

A kezesség kérdése

Szólni kell a kölcsönök felvételekor szokásos **kezesség** kérdéséről is, ami sok embert vitt már csődbe. Nem véletlen, hogy az ige nyomatékosan óv bennünket a kezesség felvállalásától (lásd. Péld. 6.1-5; 11.15; 17.18) A szűk rokonságon (szülők, gyerekek) kívül minden más esetben határozottan tagadjuk meg, ha nem akarjuk nagy bajba sodorni magunkat.

Természeti katasztrófák (árvizek, belvizek, földrengések, szélviharok)

Ez az a terület, amiről az emberek azt gondolják, hogy erről aztán végképp nem tehetnek. Sokan Isten büntetésének tartják ezeket, ami esetenként igaz is. Isten azonban igaz bíró és csak a bűnösöket bünteti és nem az igazakat. Ha Sodomában tíz igaz ember lett volna Isten nem pusztította volna el kénköves tűzzel azt a sok gonosztságot, ami ott volt (büszkeség, jólét, a szegények nem támogatása, Isten előtt utálatos erkölcsi fertő - 1Móz. 18.16-19.29)

Évezredek óta voltak esőzések, földrengések a földön, ez hozzátartozik a földi élethez. Már két ezer évvel ezelőtt is volt természeti katasztrófa, amikor a Vezúvból kitörő forró láva maga alá temette a hegy lábánál épült Pompei városát. Jézus is beszél természeti katasztrófákról, de arról is, hogyan védekezzünk azokkal szemben:

„Valaki azért hallja én tőlem e beszédeket, és megcselekszi azokat, hasonlítom azt a bölcs emberhez, aki a kősziklára építette az ő házát: És ömlött az eső, és eljött az árvíz, és fújtak a szelek, és beleütköztek abba a házba; de nem dőlt össze: mert a kősziklára építetett. És valaki hallja én tőlem e beszédeket, és nem cselekszi meg azokat, hasonlatos lesz a bolond emberhez, aki a fűvényre építette házát: És ömlött az eső, és eljött az árvíz, és fújtak a szelek, és beleütköztek abba a házba; és összeomlott: és nagy lett annak romlása.” (Máté 7:24-27)

Jézus a Máté 5.14-ben pedig „hegyen épített városról” beszél az ige.

Isten ígéje szerint **bolond** ember az, aki nem erős alapra (kősziklára) és nem magaslatra (hegyen) építi a házát. A köznapi szóhasználat szerint a bolond helyett inkább a *meggondolatlan, felelőtlen* szavak fejezik ki jobban, hogy mire is gondol itt az ige. Aki meggondolatlan és felelőtlen az adott esetben számíthat rá, hogy

- a völgybe lezúduló tavaszi esőből és elolvadó hóléből származó nagy áradás,
- vagy az alapok nélküli könnyűszerkezetes épületeket elsöpri a nagy erejű árvíz vagy a hurrikánszerű szélvihar.

Jézus úgy látja, hogy a természet ilyen módon való viselkedésére számítani kell és értelmes módon védekezni kell ellene. Valóban az emberek meggondolatlansága, felelőtlensége az, ami a katasztrófákat okozza és nem az árvíz vagy a szélvihar. A víz és a szél, amik Isten alkotásának elemei önmagukban nem bűnösök. Bűnös az, aki nem számol ezekkel.

Emberileg sajnáljuk azokat az embereket, akiknek összedől a háza és az egész életük munkája ezzel kárba vész a tavaszi árvíz miatt, mert a völgyben, folyóparton, hordalékos talajon (fövényen), sokszor ártérben, megfelelő alap nélkül építették fel házukat. Jézus azt mondja ők bolond (felelőtlen) emberek. Nem lehet azokat sem felmenteni a felelősség alól, akik ilyeneket terveznek vagy jóváhagynak.

A túlzott városiasodás jellemző az egész világra, ami sok káros következménnyel jár:

- büszke 300-500 méteres felhőkarcolók, „babiloni tornyok”: Eiffel, Dubai...,
- rengeteg toronyház, aminek a csúcsa az „ eget éri”,
- az emberek inkább szeretnek nagyvárosokban lakni az egészségre káros „szmog” ellenére is, pedig Isten parancsa az, hogy „töltsétek be az egész földet”.

Városok mindig is voltak, de a „babiloni” típusú városok nem kedvesek Istennek.

Néhány éve a nevezetes tsunami Indonéziában több száz ezer ember életét követelte, akik szintén a sík, hordalékos tengerparton épült házakban, üdülőkben laktak. Akik azonban a „hegyeken voltak” mind megmenekültek.

Néhány szót érdemes szólni a *belvizekről*, az egyéb mezőgazdasági károkról és a környezetszennyezésről is. A „modern” - hatékonyságra törekvő - mezőgazdaság megszüntette az „Isten által eltervezett” vetésforgó rendszert (minden évben „ugar” - műveletlen terület - meghagyása és a vetésterületek váltogatása), megszüntette a parcellákat elválasztó esőelvezető csatornákat és ligeteket is. Korábban azok megóvták a föld termőerejét és megvédték a földet a belvizektől, a fás ligetekben élő apró mezei vadak és madarak pedig gondoskodtak a kártevők elpusztításáról. Az egybeszántott óriási, vetésforgó nélküli területeken létrehozott „monokultúrák” termőképességének megtartása érdekében töméntelen mennyiségű vegyi anyagot (műtrágyát) szórnak ki és rendszeresen öntöznek, kizsarolva ezzel a föld termőerejét és elszennyezve a környezetet. Ezeket figyelembe véve ma törvényszerűek az évente ismétlődő „belvizek” okozta rendszeres mezőgazdasági károk. Mindez a hatékonyság jegyében! Úgy tűnik, hogy Istennek erre jobb megoldása van, amit már az Ószövetségben lerögzített a földműveléssel foglalkozó izraeliták számára. Bölcsebb lenne ma is Istenre hallgatni, hogy elkerüljük a sok kárt.

Záró gondolatok

Mindezekkel a mindenki által jól ismert konkrét példákkal szerettem volna érzékelteni, hogy az emberek (hívők is) sokszor figyelmen kívül hagyják Isten bizonyos, eléggé gyakorlatias parancsolatait, amik az életük különböző területeire vonatkoznak. Isten Mindenható, gondolja sok hívő, ezért minden jót és rosszat neki tulajdonítanak, de mint korábban bemutattuk, ez hazugság. Isten valóban Mindenható, de csak azoknak az életében, akik engedelmeskednek az Ő parancsolatainak:

*„És hozzájuk menván Jézus, szóla nékik, mondván: **Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön.** Elmenván azért, **tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében, tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek**” (Máté 28:18-20)*

Isten sok bajtól megóvná az embereket, még az un. „természeti katasztrófáktól” is, ha engedelmeskednének a parancsolatainak. Szabad akaratukból azonban az emberek sokszor a *rosszat* választják, és ezzel sok kárt okoznak maguknak. Nem érzik, hogy mindezekért felelősek lennének, sőt a bajokat sokszor Istenre hárítják, Isten büntetésének tartják. Isten azonban egy igaz bíró és csak azokat bünteti, akik nem engedelmeskednek a parancsolatainak. Mennyi baj elkerülhető lenne, ha hallgatnánk Istenre és engedelmeskednénk az Ő parancsolatainak!

Ámen.

Úgy lesz, mint Noé és Lót napjaiban

A teremtés, majd a bűn megsokasodása

Isten a teremtéskor nagy gondossággal tervezett el és hajtott végre mindent. Ebben a világban mindennek jól meghatározott helye és szerepe volt és van.

Isten szellem, aki először szellemi lényeket (angyalokat) teremtett, akik Istennel együtt a harmadik égben laktak, akik szolgálták és imádták Őt.

Az angyalok fejedelme Lucifer azonban megirigyelte Isten dicsőségét és fellázadt Isten ellen magával ragadva az angyalok egyharmadát is. Lucifer, aki a Sátán is, ettől fogva ravasz és fondorlatos módon, nagy kitartással folyamatosan Isten ellen munkálkodik. Ő irányítja a bukott angyalokat és ő minden gonosz forrása.

Isten ezt követően megteremtette a földet és mindent, ami azon és abban van, megkülönböztetve és elválasztva egymástól dolgokat egy kiegyensúlyozott (egyensúlyban tartott) világot teremtve (1 Mózes 1-31).

Megteremtette:

- a mennyet és a földet,
- az égitesteket,
- a sötétséget és a világosságot,
- a szárazföldet és a tengereket,
- az élővilágot (az állatokat és növényeket), egymástól a nemük (fajta) szerint megkülönböztetve azokat,
- végezetül teremtett embert is a maga képére (Isteni tulajdonságokkal felruházva),
- Isten az embert férfivá és asszonnyá teremtette és az asszonyt adta a férfi mellé segítő társként (nem állatokat), akiket Ő szerkeszt egybe,
- ettől fogva a szaporodást (a föld benépesítését) és a föld feletti uralmat (uralkodást az élővilág felett és a föld gondozását) az emberre bízta, szabad akaratot és hatalmat adva az embernek.

Isten a munkája végeztével mindenre azt mondta, hogy *igen jó*. Isten tökéletes, ezért ha meg volt elégedve a munkája eredményével és azt mondta, hogy igen jó, akkor az azt is jelentette egyben, hogy egy tökéletes világot teremtett:

- az egyes elemeket pontosan megtervezve,
- egymástól elválasztva,
- és egy tiszta rend szerint elrendezve.

Isten az embert hatalmazta fel azzal, hogy uralkodjon az Isteni rend felett, de a Sátán kísértésére az ember büszkeségbe esett - olyan akart lenni, mint Isten - és fellázadt Isten ellen. Az első emberpár (Ádám és Éva) bűnbe esésével bejött a teremtet világba a bűn. Kezdték elromlani a dolgok és összekuszálódott az Isten által teremtet tökéletes rend.

Ebben a romlásban döntő szerepe volt a bukott angyaloknak:

- az Isten által teremtet, de Isten ellen fellázadt szellemi lények (bukott angyalok), akiket az Biblia „isten fiaknak” nevez a mennyei lakóhelyüket elhagyva lejöttek a földre és elkezdtek paráználkodni az emberek lányaival, amiből óriások (híres neves emberek, anákok) születtek, akik mindenféle gonosz tudományra megtanították az embereket,
- az emberekkel való paráznaságuk később kiterjedt minden élőlényre, aminek eredményeként mindenféle torz, hatalmas állatok születtek, amik a gonosz óriásokkal együtt nagy pusztítást vittek véghez a földön. Ennek hatására az egész föld megromlott!

*„Lőn pedig, hogy az emberek sokasodni kezdenek a föld színén, és leányaik születnek. És láták az Istennek fiai az emberek leányait, hogy szépek azok, és vesznek maguknak feleségeket mind azok közül, kiket megkedvelnek vala. Az óriások valának a földön abban az időben, sőt még azután is, mikor az Isten fiai bemennek az emberek leányaihoz, és azok gyermekeket szülnék nékik. Ezek ama hatalmasok, kik eleitől fogva híres-neves emberek voltak. És látá az Úr, hogy megsokasult az ember gonoszsága a földön, és hogy szíve gondolatának minden alkotása szüntelen csak gonosz. Megbáná azért az Úr, hogy teremtet az embert a földön, és bánkódik az ő szívében. És monda az Úr: **Eltörlöm az embert, akit teremtettem, a földnek színéről; az embert, a barmot, a csúszó-mászó állatokat, és az ég madarait; mert bánom, hogy azokat teremtettem. De Noé kegyelmet talál az Úr előtt.**” (1Móz 6:1-8)*

Isten ítélete a megromlott élővilág elpusztítása és a föld megtisztítása érdekében

Mint látjuk a gonoszság a földön az „isten fiak” (bukott angyalok; szellemi lények) és az emberek lányaival paráznaságával kezdődött és azt követően sokasult meg a bűn. Énok és dédunokája Noé szemtanúja volt a gonoszság elhatalmasodásának. Énok elragadtatott az égbe és az emberek közül egyedül Noé családja (összesen nyolc ember) maradt, akik megőrizték magukat tisztaságban és kimaradtak mindenféle paráznaságból. Az Isten által teremtet dolgok és rend az Isteni ismeretekkel rendelkező gonosz (bukott) angyalokkal való paráználkodás miatt olyan mértékben megromlott és az emberiség olyan gonosszá vált, hogy Isten már azt is megbánta, hogy embert teremtet. Isten kimondta az ítéletét a megromlott élővilág felett, és döntött annak elpusztításáról, amit a földre bocsátott özönvízzel oldott meg. A megromlott élővilágban csak Noé családja, valamint néhány állat őrizte meg tisztán a maga *nemét* (fajtáját) az Isten által teremtet formában. Ezért Isten parancsba adta Noénak, hogy építsen egy nagy bárkát, mert özönvizet fog bocsátani a földre, hogy az egész megromlott élővilág elpusztuljon. Isten még ekkor is kegyelmes volt. Száz éven keresztül, miközben Noé - egy

pusztaságban építette a hatalmas bárkát pontosan Isten utasítása szerint - az egész akkori generációnak hirdette az özönvíz eljövetelét és az egész élővilág elpusztítását, de nem hallgattak rá. Amikor elkészült a bárka egyedül a Noé családja (összesen nyolc ember az akkori generációból) ment be a bárkába. Isten utasítására magával vitt minden állatból kettőt-kettőt: mindegyiket a *maga neme* (eredeti tiszta fajtája) szerint hím és nőstény példányokat, hogy azok által állítsa helyre az egész élővilág tisztaságát és a teremtkori rendet.

„És minden élőből, s minden testből, mindenből kettőt-kettőt vígy be a bárkába, hogy veled együtt életben maradjanak: hímek és nőstények legyenek. A madarak közül az ő nemük szerint, a barmok közül az ő nemük szerint és a földnek minden csúszó-mászó állatai közül az ő nemük szerint;” (1Móz 6:19-20)

Kanaán esete

Az özönvíz által megtisztított földön azonban Noé második fia Khám unokájának, Kanaán életében ismét a Noé idejében tapasztalt romlás kezdődött el. Ezért a Noé első fiától, a Sém nemzetségéből származó Ábrahám idejében Isten ismét megítélte a Kanaán földjén elhelyezkedő Sodoma és Gomora városokat az ott teljességre jutott paráználkodás, pontosabban fajtalankodás miatt és elpusztításra ítélte őket.

„Sodoma férfiai körülvették a házat, ifja, örege, mind az egész község egytől egyig. És szólíták Lótot, mondván néki: Hol vannak a férfiak, akik te hozzád jövének az éjjel? Hozd ki azokat mi hozzánk, hadd ismerjük őket.” (1Móz 19:4-5)

Az igében használt „megismerni” szó a Bibliában következetesen és mindenhol szexuális kapcsolatot jelent. „Sodoma férfiai - ifjak és öregek - egytől egyig mind” homoszexuálisok voltak, akik a Lóthoz látogató két férfival (testet öltött szellemi lényekkel - angyalokkal) akartak paráználkodni.

Lót - Ábrahám unokaöccse, aki Sodomában telepedett le és ott vett magának feleséget, akitől lányai is születtek - bántódott az ottani nagy romlás miatt. Isten ezért két (testet öltött) angyalt küldött hozzá, hogy figyelmeztesse őt Sodoma közelgő pusztulására és kimentsék őket a végítélet előtt.

Isten kénköves esővel pusztította el Sodomát és Gomorát, amiből az angyalok figyelmeztetésére egyedül Lót családja menekült meg.

„És mikor a hajnal feljött, sürgetik az Angyalok Lótot, mondván: Kelj fel, vedd a te feleségedet és jelenlevő két leányodat, hogy el ne vessz a városnak bűne miatt.” (1Móz 19:15)

Néhány száz évvel később Isten - hasonló okok miatt - a Kanaán egész területén élő népeket megítélte és eldöntötte, hogy az összes Kanaán területén élő népet és minden állatot kipusztít. Ez a feladat Izraelre (Ábrahám leszármazottaira - Jákób 12 nemzetségére), mint Isten választott népére várt. A 400 éves egyiptomi fogság után Izrael (Jákób) fiai ígéretet kaptak Istentől, hogy kihozza őket Egyiptomból és új (saját) hazát

ad nekik, a megromlott és pusztulásra ítélt Kánaán területét. Izrael népének kellett azonban azt elfoglalni és az ott élő minden élőlényt kipusztítani, ami nem volt könnyű feladat. A pusztában időző Izrael vezetője Mózes Kánaán elfoglalása előtt kémeket küldött Kánaán területére, hogy kikémleljék azt. Figyeljük meg, hogy mi volt a kémek feladata és visszatérésük után miről számoltak be:

„*És mikor elküldi őket Mózes a Kánaán földének megkémlelésére, monda nékik: Men-
jetek fel erre dél felől, és hágjatok fel a hegyre. És nézzétek meg a földet, hogy milyen
az; és a népet, amely lakozik azon: erős-e az vagy erőtlen, kevés-e az vagy sok? És
milyen a föld, amelyben lakozik az: jó-e az vagy hitvány; és milyenek a városok,
amelyekben lakozik: táborokban vagy erősségekben lakozik-e? És milyen a föld:
kövér-e az, vagy sovány; van-e abban élőfa vagy nincs? És legyetek bátorságosok, és
szakasszatok a földnek gyümölcséből. Azok a napok pedig a szőlőzsendülés napjai va-
lának. Felmennek azért, és megkémlelik a földet a Cin pusztájától fogva mind Rehóbig,
odáig, ahol Hamáthba mennek. És felmennek dél felől, és jutának Hebronig; valának
pedig ott Ahimán, Sésai és Thalmai, az **Anák fiai**: (Hebron pedig hét esztendővel
építetett előbb, mint az egyiptomi Coán). Mikor pedig eljutnak Eskol völgyéig, lemet-
szenek ott **egy szőlővesszőt egy szőlőfürttel, és ketten viszik azt rúdon**; és a gránát-
almákból és a fügekből is szakasztanak. Azt a helyet elnevezik Eskol völgyének; a
szőlőfürtért, amelyet lemetszettek vala onnét Izráel fiai. És visszatérnek a föld meg-
kémleléséből negyven nap múlva. És mennek, és jutának Mózeshez és Áronhoz, és
Izráel fiainak egész gyülekezetéhez, Párán pusztájába, Kádesbe; és hírt visznek nékik
és az egész gyülekezetnek, és megmutatták nekik **a földnek gyümölcsét**. Így beszélnek
néki, és ezt mondák: Elmentünk vala arra a földre, amelyre küldtél vala minket, és
bizonyára **tejjel és mézzel folyó az, és ez annak gyümölcse!** Csakhogy **erős az a nép,
amely lakja azt a földet, és a városok erősítve vannak, és felette nagyok; sőt még
Anák fiait is láttuk ott.....**Mindazáltal a férfiak, akik felmentek vala vele, azt mondják
vala: Nem mehetünk fel az ellen a nép ellen, mert erősebb az nálunknál. És rossz hírért
viszik annak a földnek, amelyet megkémlelték volt, Izráel fiaihoz, mondván: Az a föld,
amelyen általmentünk, hogy megkémleljük azt, **olyan föld, amely megemészti az ő
lakóit; az egész nép is, amelyet láttunk azon, szálas emberekből áll.** És láttunk ott
**óriásokat is, az óriások közül való Anáknak fiait, és olyanok valánk a magunk
szemében, mint a sáskák, és az ő szemeikben is olyanok valánk**”. (4 Móz 13:18-34)*

A kiküldött 12 kém (Káleb és Józsué kivételével) annyira elbátortalanodott a látottak alapján, hogy nem javasolták a föld elfoglalását. Ki kellett halni egy egész generáció-
nak és 40 évet várni a pusztában, hogy Józsué vezetésével Izrael fiai elindulhassanak
Kánaán elfoglalására. Sajnos Kánaán földjének elfoglalása és az ott élő élőlények
kipusztítása nem sikerült tökéletesen, mert megmaradtak kipusztításra szánt népek
(pld. gibeoniták) és óriások (anákok) is. A néhány megmaradt óriást azonban fokoza-
tosan kipusztították, ilyen volt a hatalmas Góliát is, akivel Dávid küzdött meg és
győzött le.

Nézzünk meg néhány további igehelyet is ezzel kapcsolatban, hogy milyen is volt
Kánaán területe valójában:

„Az Emeusok laktak abban annak előtte, **nagy nép, sok és szálas, mint az Anákok. Óriásoknak állíttatnak vala azok is, mint az Anákok,**” (5 Móz 2:10-11)

„**Óriások földének tartották azt is; óriások laktak azon régenté...Ez a nép nagy, sok és szálas volt, valamint az Anákok, de kivesztette őket az Úr azok színe elől, hogy bírják azoknak örökségét, és lakjanak azoknak helyén;**” (5Móz 2:20-21)

„Egyedül **Óg, Básánnak királya maradt meg az óriások maradéka közül. Ímé az ő ágya vas-ágy, ... Kilenc sing a hosszasa és négy sing a szélessége,az egész Básánt óriások földének hívták.**” (5Móz 3:11-13; megjegyzés egy sing az egy könyök = 44,4 cm)

„És mondának a József fiai: Nem elegendő nekünk ez a hegy, a Kananeusoknak pedig, akik a völgyi síkon laknak, **mindnek vas-szekerük van;**” (Józs 17:16)

„Ezután ismét háborút kezdenek a Filiszteusok Izráel ellen; és elméne Dávid az ő szolgálóival együtt, és harcoljanak a Filiszteusok ellen, annyira, hogy Dávid elfárada. Akkor Jisbi Bénób, **ki az óriások maradékából való vala (kinek kopjajava háromszáz rézsiklust nyomott, és új hadi szerszámmal volt felövezve)**, elhatározá magában, hogy megöli Dávidot; De Abisai, Sérujának fia segített neki és általüti a Filiszteust és megöli. Lőn azután is harcuk a Filiszteusokkal Gób városánál, és Sibbékai, Husát városból való, akkor megöli Sáfot, **ki az óriások maradékai közül való vala.** Azután újra lőn háború a Filiszteusokkal Góbnál, hol Elkhanán, a Bethlehemből való Jaharé Oregimnek fia megöli a Gitteus **Góliátot, kinek kopjanyele olyan vala, mint a szövőknek zugolyfája. Gáthban is volt háború, hol egy óriás férfi vala, kinek kezein és lábain hat-hat ujjai valának, azaz mindenestől huszonnégy, és ez is óriástól származott vala.** És szidalmazá Izráelt, de megölé Jonathán, Dávid bátyjának, Simeának fia. Ezek négyen származtak Gáthban az óriástól, kik mind Dávid keze által és az ő szolgálóinak kezeik által estek el.” (2 Sám 21:15-22)

Ezekből az igékből a Kanaán földjén élő népekről a következőket tudjuk meg:

- **óriásokat (Anák fiait) találták ott, akikhez képest ők úgy eltörpültek, mint a sáskák (Óg, Básán királyának hatalmas vaságya volt: 4 m hosszú és 1,8 m széles),**
- **abnormálisan nagy gyümölcsök teremtek ott (egy szőlővesszőt egy szőlőfürttel ketten vittek egy rúdon,**
- **emberi mértékkel mérve nagyon gazdag - „tejjel és mézzel folyó föld” - volt,**
- **az egész nép erős és „szálas” (óriás) volt, akik lakták azt a földet,**
- **a városaik nagyok és megerősítettek voltak,**
- **olyan föld volt, amely megemésztette a lakóit;**
- **mind hadakozó népek voltak, akiknek korszerű és hatalmas fegyvereik voltak: vas szekerek, kopjajavuk közel 4 kg-ot nyomott, új hadi szerszámaik voltak, a kopja nyele olyan volt, mint a szövők zugolyfája (mint egy kocsirúd?),**
- **torz óriások voltak (kezükön és lábukon hat ujjuk volt)**

Ez a bűnös és elfajzott nép volt az, akiket Isten kipusztításra ítélte!

A bűn újból megsokasodik, végső ítélet, a föld és a menny helyreállítása

A kanaáni népek kipusztítása óta több ezer év telt el, de úgy tűnik, hogy az ottani kipusztításra ítélte állapot a föld történetében később is meg fog ismétlődni. Az evangéliumokban Jézus arról prófétál, hogy a visszajövele előtti állapot hasonló lesz Noé és Lót napjaihoz:

„Miként a Noé napjaiban lett, úgy lesz az ember Fiának napjaiban is. Ettek, ittak, házasodtak, férjhez mentek mindama napig, amelyen Noé a bárkába bement, és eljött az özönvíz, és mindeneket elveszte. Hasonlóképpen, mint a Lót napjaiban is volt; ettek, ittak, vettek, adtak, ültettek, építettek; De amely napon kiment Lót Sodomából, tűz és kénkö esett az égből, és mindenkit elvesztett: Ezenképpen lesz azon a napon, melyen az embernek Fia megjelenik.” (Luk 17:26-30)

Úgy tűnik, hogy a Noé és a Lót korának gonoszságát nagymértékben a bukott angyalok emberek lányaival való paráznasága, az ebből született gonosz óriások és az általánosan elterjedt paráznaság idézte elő.

Jézus próféciájából az is kiderül, hogy a korszak végén, az Ő közvetlen visszajövele előtt a gonoszság ismét olyan mértékben meg fog sokasodni, hogy a föld teljes élővilága ismét megérett lesz az elpusztításra. Jézus megígérte, hogy nem lesz többé özönvíz, hanem tűz általi pusztítás lesz a korszak végén, amire a Lót napjaihoz való hasonlítás is utal.

Péter apostol így ír erről:

„Tudván először azt, hogy az utolsó időben csúfalkodók támadnak, akik saját kívánságaik szerint járnak, és ezt mondják: Hol van az ő eljövételének ígérete? Mert amióta az atyák elhunytak, minden azonképpen marad a teremtés kezdetétől fogva. Mert készakarva nem tudják azt, hogy egek régtől fogva voltak, és föld, mely vízből és víz által állott elő az Isten szavára; Amelyek által az akkori világ vízzel elborítatván elveszett: A mostani egek pedig és a föld, ugyanazon szó által megkíméltettek, tűznek tartatván fenn, az ítéletnek és az istentelen emberek romlásának napjára. Ez az egy azonban ne legyen elrejtve előttetek, szerettem, hogy egy nap az Úrnál olyan, mint ezer esztendő, és ezer esztendő, mint egy nap. Nem késik el az ígérettel az Úr, mint némelyek késedelemnek tartják; hanem hosszan tűr érettünk, nem akarván, hogy némelyek elvesszenek, hanem hogy mindenki megtérésre jusson. Az Úr napja pedig úgy jó majd el, mint éjjeli tolvaj, amikor az egek ropogva elmúlnak, az elemek pedig megégve felbomlanak, és a föld és a rajta lévő dolgok is megégnék. Mivelhogy azért mindezek felbomlanak, milyeneknek kell lennetek néktek szent életben és kegyességben, Akik várjátok és sóvárogjátok az Isten napjának eljövetelét, amelyért az egek tűzbe borulva felbomlanak, és az elemek égve megolvadnak! De új eget és új földet várunk az ő ígérete szerint, amelyekben igazság lakozik.” (2 Pét 3:3-13)

Péter apostol nagyon szépen összefoglalja a korszak végének állapotát, az ítéletet, a hitetlen embereknek adott lehetőséget és a hívők reménységét:

- Jézus az istentelen emberek ítéletére és elpusztítására fog visszajönni,
- az ítéletkor a föld és a rajta lévő dolgok megégnek, és az elemek felbomlanak,
- Jézus a hosszú tűrése miatt késlekedik, mert azt akarja, hogy mindenki megtérjen,
- akik viszont sóvárogva várják az Ő visszajövetelét, azoknak kegyességben és szentségben kell élniük tudva azt, hogy minden el fog pusztulni,
- de tudva azt is, hogy új eget és földet fog teremteni, ahol az *igazság* fog uralkodni.

Az igazságban és szentségben járó hívők reménysége Noéhoz és Lóthoz hasonlóan az, hogy őket az utolsó pillanatban kimenti az Úr a teljes pusztulásból. A Noé és Lót korára való utalás azonban jelenti azt is, hogy csak nagyon kevesen, csak egy kis maradék fog megmenekülni, mert mindenki a saját kívánságai és élvezetei szerint akar élni, mint Noé és Lót napjaiban.

A gonoszság megsokasodásának jelei napjainkban

Talán túlzásnak és rémisztőnek tűnnek ezek a dolgok, de tudjuk, hogy mindezeknek meg kell lenni. Saját korunk romlottságának jeleit szükséges felismernünk ahhoz, hogy megértjük azokból, elválasztva magunkat attól egy szent életet élve.

Tekintsünk most át néhány közismert jelenséget Noé és Lót napjaival összevetve:

Bukott angyalokkal, démonokkal való paráznság

A bukott angyaloktól származó okkult (titkos) tudományok mindig is jelen voltak valamilyen mértékben az emberiség történetében, de az utóbbi néhány évtizedben rendkívüli módon elszaporodtak. Az okkult bűnök bőséges listáját lásd a „Bűnrendezés” című írásban. Olyan nagy a tudatlanság ma a „művelt” emberek körében is, hogy nincsenek is tudatában az Isten által utált okkult (titkos, misztikus) tevékenységnek, amelyekben sokszor részt vesznek. Az emberek megfertőzése érdekében a média széles teret nyitott ezeknek a titkos tudományoknak a rendszeres Astro-show adásokkal, a reklámokon és a filmekben keresztül. Mindennaposak a bukott „angyali” jelenések, a halott szellemek megjelenése és a velük való társalgás. A „szélsőséges, liberális keresztényiség” köreiben is terjed az angyalokkal való állandó találkozás és beszélgetés, amit szellemi megtévesztettségükben tévesen „Isten élménynek” értelmeznek. Mindenki szeretne több lenni, mint amit a saját korlátai megengednek, ezért a transzcendens (a korlátok kitolása titkos dolgok alkalmazásával) egyre nagyobb súlyt kap az emberek életében. Terjednek továbbá a titkos UFO jelenségek, földönkívüli lényekkel való - „harmadik típusú” - találkozások is.

Nagyon helyénvalók Pál apostol szavai a szellemi harccal kapcsolatban:

„Öltözzétek föl az Isten minden fegyverét, hogy megállhassatok az ördögnek minden ravaszságával szemben. Mert **nem vér és test ellen van nekünk tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen**, ez élet sötétségének világbírói ellen, a gonoszság lelkei ellen, **melyek a magasságban vannak.**” (Ef 6:11-13)

Óriások és hatalmas szörnyek elfogadásának tudatosítása

A horror és thriller filmek mindennaposak a média műsorában a késő esti órákban, hogy az azt követő alvási állapotban hadd érezzenek az emberek félelmet, gyötrelmeket és rémálmokat. Terjed az olyan félig ember-félig szellemi lény „szuper emberek”, óriások és torz emberek tudatosítása és népszerűsítése, akik begyalognak egy sok emeletes házakból álló városba és lerombolják azt.

A gyermekek mesekönyvében is előszeretettel alkalmazott szereplők az *angyalok*, a *tündérek*, az *óriások*, a *sárkányok*, a *boszorkányok* anélkül, hogy a gyerekek, sőt a szülők is tudnák, hogy mit is olvasnak és néznek valójában. Ezek a figurák egy Isten által megítélt és elpusztításra ítélt bukott világ szereplői! Ez szellemileg utat készít ezen gonosz szereplők valóságos megjelenésének és elfogadásának a végidők bűnének megsokasodásában.

A különböző őskori - Isten által az özönvízzel elpusztított *szörnyek* (óriás ősgyíkok és szárnyasok stb.) napjaink „*dínó kultuszában*” jelennek meg.

Az őskori élővilág és építészet régészeti kutatásai során a Noé előtti időkben élt óriásokra és mindenféle furcsa ősszállatokra az emberek sajnálatos módon nem úgy tekintenek ma, mint egy bukott - Isten által elpusztításra ítélt - gonosz angyalok paráznaságának eredményére, hanem a „korszerű darwini fejlődélmélet” szerint megpróbálják azokat a fajok fejlődésének sorába beilleszteni. A mondákban és a mitológiákban szereplő isteneket, óriásokat (gigászokat, titánokat), ill. a félig állat félig ember teremtményeket (kentaurokat, sellőket, sziréneket) szintén úgy tekintik ma az emberek, mint egy képzelet szülte érdekes jelenségeket és nem, mint egy valóságosan is létező, letűnt, bukott, gonosz világ szereplőit. Ezek mind a bukott „isten fiak” (angyalok) paráználkodásának eredményei, amik a végidőkben ismét színre léphetnek.

A görög mitológia szerint is léteztek óriások és különböző furcsa félig ember-félig állat lények. Erről a Wikipédia így számol be (lényeg kiemelve):

A ***gigászok*** szakállas, bozontos hajú, **félig kígyó testű** lények. Gaia és Uranosz gyermekei voltak. **Hatalmas erejű óriások.** Olyan sokan voltak, még anyjuk sem tudta pontosan, hogy mennyien. **Amikor Zeusz letaszította a gigászok testvéreit, a titánokat a Tartaroszba, a hatalmas óriások bosszút fogadtak.**

A ***titánok*** Gaia és Uranosz első tizenkét gyermeke, **az istenek második nemzedéke.** Kezdetben **az őserő megtestesítői**, később **találmányaik által az emberiség „jőtevői”.**

A gigantikus óriások ereje és mérete a másod, harmad stb. generációk során folyamatosan csökkent, időnként rettenetes szörnyek születtek. Mindezek nem csupán a képzelet szüleményei, hanem a Biblia hasonló eseteivel (Isten fiak paráználkodása és

óriások születése) teljesen egybevág, és valóság alapja van. Tekintettel arra, hogy itt bukott angyalok (istenek) és emberek keveredéséről van szó, ezért valóban misztikusnak tűnnek. Egy megjegyzés: a Sátán sokat tanult Istentől és mindent képes utánozni, de perverz módon és gonosz céllal. Ezen mitológiai történetek valóságát erősíti az is (senkit ne botránkoztasson meg a hasonlat), hogy Jézust szűz Mária szülte, aki „viselősnek találtatott a Szent Szellemtől”. (Máté 1.18) Ez azonban Isten tökéletes akarata szerint történt, tökéletes eredménnyel!

A Biblia, amikor a Kánaán földjén élő óriásokat (anákokat) említi, azok már sokadik generációs óriások maradékai. Az óriások (anákok) nem egyszerűen nagyra nőtt emberek voltak, hanem konkrét leírások vannak a méreteikről, amik egy normál ember méretének akár 5-10 szeresei is lehetnek:

„Megméri annak kőfalát száznegyvennégy singre (64 m), ember mértékével, azaz angyalával.” (Jel 21:17)

Egy letűnt világ titokzatos, de mégis valóságos egykori létezésére utalnak azok a ma is megtekinthető *monumentális (óriások méretéhez szabott) épületek és építészeti csodák*, amelyeket az emberek máig nem tudtak megfejteni (pld. maja kultúra épületei, egyiptomi piramisok), amelyek komoly műszaki és csillagászati ismeretekről tesznek bizonyosságot. A többtonnás kövek mozgatása óriási erőt igényelt, mondhatjuk úgy is, hogy a mai hétköznapi emberekhez képest elképzelhetetlenül nagy emberek (óriások) erejét.

Sok mai kutatás és szellemi irányzat szintén Isten teremtett rendje ellen irányul:

- a Noé fiaiból (Sem, Kham és Jáfet) származó *nemzetek* (fehér, fekete és sárga rasszok) Isten által külön földrészekben történő elkülönítettségének felszabadítása és összekeverése „humán” szempontok és egy hamis „emberbaráti szeretet” jegyében új, (kevert) emberiséget hoz létre (mesztic, mulatt stb.). Lásd. „Nemzetek eredete, szerepe és jövője” című írást. (A jó hír azonban az, hogy Krisztusban - az újjászületett emberek esetében - leomlanak ezek a bukott emberek között Isten által emelt elválasztó falak)
- az utóbbi 30 évben terjedő *gender* elmélet szerint az ember biológiai *nemének* semmibe vételével az Isten által eredetileg teremtett férfival és nővel ellentétben mindenki szabadon választhatja meg *nemét* a biológiai nemétől függetlenül,
- a perverz, homoszexuális kapcsolatok és állatokkal való paráználkodás (fajtalankodás) „természet elleni erőszaknak” minősült évszázadokon át, amit „sodomizmusnak” is neveztek. Ezt a törvény Magyarországon is büntette az 1900-as évek második feléig. Ezen Isten által felállított korlátok eltörlésével az egész világon megerősödött a homoszexuális (pride) mozgalom és több nyugati országban ma már a homoszexuális párok is hivatalosan házasságot köthetnek, a közben módosított törvény által megerősített módon. A „fajtalanság” kifejezés ennek hatására kikerült a BTK-ból és a liberalizmus világméretű térhódításával minden - Isten által emelt korlát leomlott és minden tilalom megszűnt: elérkezett a „mindent szabad” korszaka,

- figyeljük meg, hogyan került lerombolásra a házasság és család az utóbbi néhány évtizedben. A bibliai házasságból (férj-feleség) és a megkülönböztetett *ágyas* kifejezések hogyan váltak az utóbbi századokban *vadházasság*, *szerető* kifejezésekre és az utóbbi évtizedekben már szinte csak az *együtt élő pár*, *párom*, *kedvesem* kifejezések használatosak (férjről, feleségről, házasságról, paráznaságról már szó sincs)
- az *össejt* és *genetikai* kutatások és alkalmazási kísérletek felgyorsultak a faji genetikai tulajdonságok megváltoztatása céljából,
- az állatok *klónozása* már megtörtént (bárányokat már klónoztak: eredetivel azonos mintapéldányt állítottak elő), ami utat nyit a kitenyésztett tökéletes fajok sorozatgyártásához; ember klónozását egyelőre még a fennálló törvények akadályozzák,
- állatok *nemének* (fajtájának) megváltoztatása különböző fajták párosításával (keresztezésével) már hosszú gyakorlatra tekint vissza,
- új növényi fajták létrehozása „nemesítéssel” az ősrégi „kanaáni módszer” felelevenítése, kiterjedt alkalmazásuk a mezőgazdaságban már bevett gyakorlat; az emberek nem elégednek meg az Isten által teremtett fajokkal, fajtákkal, hanem azoknál „nemesebb tulajdonságokkal rendelkező” állat és növényfajták (un. hibridek) létrehozásán munkálkodnak. Néhány példa a mindennapi életből:
 - o a ló és szamár keresztezéséből származó öszvér mindenki által ismert állat, többnyire az is, hogy további szaporodásra képtelen (nem véletlenül!),
 - o a „nemesítésből” származó „értékesebb” növények szintén képtelenek a további szaporodásra, ezért a manipulált vetőmagok ismételt előállításához szükséges a „nemes” tulajdonságok folyamatos megőrzése érdekében,
 - o a „*gén módosított*” (GMO) élelmiszerek elterjesztésére irányuló erőszakos törekvések napjaink története.
- a gyógyászat területén terjednek
 - o a hormonkészítmények,
 - o a spiritualizált homeopátiás gyógyszerek
 - o az okkult hátterű keleti gyógy módok,
 - o a tudatmódosító kábítószer (drogok)

A felsorolás nem teljes, de ezekből is jól érzékelhető, hogy mennyire felgyorsultak az események az utóbbi évtizedekben. Mindezek a Noé, a Lót és Kanaán korának az Isten által megítélt és elpusztított szokásaira emlékeztetnek bennünket. A „fejlett” nyugati tudomány élenjár ezekben, amit a média és a hollywoodi filmek előszeretettel

népszerűsítene. Mindezen „korszerű”, de Isten ellenes ismeretek a műholdas adásokon keresztül ma már a föld minden zugában élő emberhez eljutnak.

Sok ember, sőt sok keresztyén számára sem tudatosulnak ezek a dolgok, hogy valójában mi is történik körülöttünk és velünk, pedig fontos, hogy ne fertőzzük meg ezekkel magunkat.

Noé és Lót példájának üzenete számunkra ma

Ha Jézus azt prófétálja, hogy a visszajövetele előtti állapot hasonló lesz Noé és Lót napjaihoz, akkor annak üzenete van a világ és az Övéi számára is.

A világ számára az üzenet a következő:

- nem szabad elmerülni a világi kívánságokban, hogy az Isten figyelmeztetésének meghallását megakadályozhassa,
- érdemes Isten igaz embereire hallgatni, ha nem akarnak elveszni a végső napokban, és meg akarnak állni az Igaz Bíró előtt az Utolsó ítéletben.

Az Övéi számára pedig a következő üzenete van ma Noé és Lót példájának:

- Noé és Lót *igaz emberek voltak, akik nem elegyedtek (keveredtek) bele a világ dolgaiba,*
- *Isten törvénye (parancsolatai) szerint élték az életüket függetlenül attól, hogy a környezetük törvénye mit engedett meg,*
- *hűségesen kitartottak a végső pillanatig a néhány fős családjukkal a nagy, ellenséges sokaság közepette,*
- *nem engedték, hogy a sokaság látványa félrevezesse őket és eltérítse őket az igazságtól,*
- *életükkel és beszédükkel Isten igazságát hirdették,*
- *hitben jártak és bátrak voltak a körülöttük élő sokaság számára köznevetség tárgyát képező dolgokat is megcselekedni (hatalmas hajót építeni a sivatagban), ha Isten azt úgy kívánta tőlük,*
- *képesek voltak Isten hangjának meghallására és engedelmesek aszerint cselekedni,*
- *Isten figyelmezteti az Övéit a megfelelő időben a végső ítéletre, hogy az igazak megmeneküljenek és másokat is meg tudjanak menteni, akik hallgatnak rájuk,*
- *az Övéi - az igazak gyülekezete - Jézus visszajövetele előtt csak egy kis létszámú szent maradék lesz, akik elválasztják magukat a világtól és kifutnak a parázna egyházból (a világgal paráználkodó hamis keresztyénségből).*

Talán sokan meglepődnek ezeken, mert Jézus visszajövele előtt egy nagy ébredésre számítanak. Ábrahám is alkudozott Istennel Sodoma elpusztítása előtt, mert ő is azt gondolta, hogy sokkal több igaz ember van Sodomában. Isten még tíz igaz emberért is megkegyelmezett volna Sodomának, ami egy nagy város volt.

Jézus más helyen is beszél a visszajövele előtti szomorú állapotról:

„Hát az Isten nem áll-e bosszút az ő választottaiért, kik ő hozzá kiáltanak éjjel és nappal, ha hosszútűró is irántuk? Mondom néktek, hogy bosszút áll értök hamar. Mindazáltal *az embernek Fia mikor eljön, avagy talál-e hitet e földön?*” (Lukács 18:7-8)

Az utolsó napok „ébredése” tehát az igazságban és a szentségben való járásról szól.

Valóban lesz „ébredés”, ahol sokan lesznek, akik az Övéinek gondolják magukat, de az egy parázna hamis egyház lesz, ahol jeleket és csodákat tesznek a Jézus nevében, de Ő ennek ellenére azt fogja mondani nekik az Utolsó ítéletkor, hogy „sohasem ismeretek titeket, távozzatok tőlem, ti gonosztevők” (Máté 7.13-23)

Azoknak az igazaknak pedig, akik valóban az Övéi, mert Lóthoz hasonlóan *gyöt-rődnek* a körülöttük lévő állapotok miatt (Sodoma példája alapján) így hangzik a mennyi szózat:

„*Fussatok ki belőle én népem, hogy ne legyetek részesek az ő bűneiben, és ne kapjatok az ő csapásaiból.*” (Jel. 18.4)

Akinek van füle hallja meg.

A terrorizmus szellemi gyökere, lehetséges megoldások

Az utóbbi néhány évtizedben sok esetben a közel-keleti és az észak-afrikai országokban zajló, forrongó eseményektől volt hangos a világsajtó. Katonai puccsok, fegyveres felkelések, „felszabadító harcok” váltották egymást Líbiában, Egyiptomban, Libanonban, Szíriában, Irakban, Iránban, Afganisztánban. Ide lehetne még sorolni a kurdok, a tálibok és a palesztinok harcát is. A harc sokszor különböző népcsoportok, vallási irányzatok között folyik egy új haza létrehozásáért, területi követelésekért, a hatalomért, ami a különböző szervezetek és vezérek személyén keresztül mindig összefonódott a nemzetközi terrorizmussal, azok részévé váltak: *Hezbollah* (isten pártja), *Al-Káida*, vagy napjainkban az Iszlám Állam, aminek fő bázisa ma Irak és Szíria egy részén található. A híres terrorista vezér neve, *Oszáma bin Láden* nevét az egész világ megismerte. Az iszlám vallás terjesztésében és egységformáló erejében nagy szerepet játszanak a különböző hitszónokok (*imámok*). A legmagasabb egyházi méltóságot az *ajatollah* („isten jele”) képviseli, akik közül az elmúlt években kiemelkedő befolyásra tett szert Khomeini ajatollah. Ezen szervezetek neve, és maga az *ajatollah* név is, az eredeti arab szóhasználat szerint „isten” nevét foglalja magában, ebből adódóan az erőszakos (dzsihadista) harcok sokszor „isten nevében” történnek. Minden arab származású terrorista ma is Allah (isten) nevét kiáltva hajtja végre rettenetes tervét Európa különböző városaiban, vagy bárhol máshol a világon. A meggyőződésük szerint egyfajta „isteni” akarat beteljesítéseként egy „vallási háborút” folytatnak, ami úgy tűnik a nemzetközi terrorizmus fő mozgatórugója: látszólag az iszlám vallás az, ami vallási háborút üzent és folytat, minden más vallás (pld. a keresztyénség) és az egész hitetlen világ ellen.

Az említett arab országokban az erőszakos harcok eredményeként rendszerint erőskezü „diktátorok” kerültek hatalomra (pld. Kadhafi, Asszad), akiket a nyugati hatalmak és világszervezetek (ENSZ, USA) a „demokrácia nevében” és érvényre juttatása érdekében mindig megdönteni igyekeztek. Ez sokszor sikerült nekik és ennek eredményeként sok éves zűrzavart hagytak maguk mögött. Emiatt az USA és az ENSZ „békéltető és rendfenntartó erőként” van jelen ezekben a térségekben és a demokratikus kormányzás megvalósulásán munkálkodnak. Sokszor évekig tartó sikertelen háborút folytatnak (lásd. Afganisztán), de nem sok sikert érnek el stabil „báb”- kormányok felállításával. Így marad az örökös forrongás és a harc ezekben az országokban, térségekben.

Miután ezekben az országokban a stabilitást biztosító erőskezü kormányzókat megdöntötték, a „rend” felbomlott és ezekből az országokból „migránsok” milliói indultak el Európa felé.

Manapság Európa állampolgárai személyesen is tanúi lehetnek a következőknek:

- a határokat *illegálisan* tömegestől lépik át alapvetően *arab származású migránsok*,

- többségében megtagadják vagy meghamisítják személyazonosságukat,
- minden emberi törvényt figyelmen kívül hagynak,
- képtelenek tudomásul venni bármiféle rendet, képtelenek az engedelmességre,
- a saját akaratukat minden áron érvényesíteni igyekeznek, ha kell erőszakkal is,
- képtelenek az alkalmazkodásra (integrálódásra), inkább a saját törvényeiket (Saria) igyekeznek megtartani, „no go” zónákat hozva létre Európa nagyvárosaiban, ahová a rendőrség is csak csoportosan és teljes fegyverzetben merészkedik be,
- Európa különböző nagyvárosaiban a nők százait molesztálják, időnként erőszakot követnek el rajtuk,
- a számukra létrehozott nyílt táborokból elmenekülnek, akik zárt táborokban vannak bűncselekmények miatt, azok - a táboron belül - erőszakos verekedéseket kezdeményeznek,
- egyre többen és gyakrabban öngyilkos terrorista merényleteket hajtanak végre Párizsban, Brüsszelben, Nizzában, Münchenben és más városokban, ahol a kegyetlen mészárlásokat (tömeggyilkosságokat) a merénylők előre megtervezték és Allah nevét hangoztatva hajtották végre.

Ezen jelenségek szinte mindenki számára ismertek és nyilvánvalók. A felderített szálak az Iszlám Államhoz vezethetnek, amit az Iszlám Állam és az elkövetők nem tagadnak, sőt dicsekednek vele. Ez alapján úgy tűnik, hogy egy egész világ ellen folyó nemzetközi terrorizmusnak vagyunk a tanúi, ami az Iszlám Állam nevében, az iszlám vallás ideológiája alapján és Allah nevében történik.

USA, Anglia és Európa nagyvárosai az elmúlt években sok muszlim mecset építéséhez adtak engedélyt, ahol a buzdító beszédet tartó hitszónokok (imámok) zavartalanul tevékenykedhetnek, aktív dzsihád tevékenységre buzdítva a radikalizálódó szélsőséges személyeket, mindezt Allah nevében. Angliában ma ezerszám vannak mecsetek és több muszlim van, mint pld. baptista.

Az iszlám vallás ma a világon a második legnagyobb vallás, aminek több mint egy milliárd követője van és szétáradva a világon minden országban egyre nagyobb befolyást szereznek.

Úgy tűnik, hogy a nemzetközi világ a jóhiszemű, segítő, humanitárius és vallássegysítő ökumenikus mentalitása miatt - ahogy mondani szokták - „törököt fogott”. Lehetne úgy fogalmazni, hogy mára a „fejlett nyugat”, ami a „migráció” célpontja az iszlám terrorizmus „foglya lett”: a terroristák ott csapnak le ahol akarnak, válogatás nélkül és kíméletlenül gyilkolnak. Senki sem lehet teljes biztonságban tőlük és a védelmi erők lehetőségei is korlátozottak.

Az általános nézet az, hogy fel kell számolni a nemzetközi terrorizmus tűzfészkeit és megölni a vezetőit. Megölték az Al-Káida vezetőjét Oszáma bin Ládent, a terrorizmus azonban nem szűnt meg. Most az Iszlám Állam a nyugati hatalmak célpontja és sokan úgy gondolják, ha katonailag felszámolják, akkor helyreáll a rend. Mások azon a véleményen vannak, hogy ez csak „szétteríti” az iszlám terrorizmust az egész világon. Az utóbbiban van igazság, érdemes azonban a dolgok mélyére hatolni és megvizsgálni a következőket:

- miért éppen az észak-afrikai és a közel-keleti arab országok mindig a probléma fő forrásai?
- mi a tényleges szerepe ebben a terrorizmusban az iszlám vallásnak?
- miért ilyen vad és erőszakos mindenkivel ellenséges ez a népcsoport, akik képtelenek bárkivel együttműködni?
- mi a valódi *gyökere*, előidéző oka ezeknek az eseményeknek? Csak ennek ismeretében lehet „gyökerestül kivágni a fát” és megszüntetni ennek a nemzetközi terrorizmusnak - tömegekre ható - gyilkos áradatát.

Sok vita és kérdés merül fel azzal kapcsolatban, hogy mik a kiváltó okai ezeknek az alapvetően arab országokból származó emberek által elkövetett terrorakcióknak?

- az iszlám vallás a hitszónokain (imámok) keresztül fanatizálja az embereket?
- látszik azonban az is, hogy egy-egy öngyilkos merénylő nem is volt vallásos,
- beilleszkedési és megélhetési problémákkal küszködő emberekről van szó, akik kilátástalan helyzetük miatt radikalizálódnak - mondják egyesek. Látjuk azonban, hogy egyáltalán nincs szándékukban integrálódni, kilátástalan helyzetben lévő, elkeseredett emberek az európai őslakosok között is vannak, mégsem követnek el terrorakciókat.
- több esetben látjuk azt is, hogy a terroristák 3. és 4. generációs bevándorlók, legtöbbjük már Európában született és itteni állampolgársággal rendelkeznek, akiket a szomszédjaik és a rokonaik is rendes embernek tartottak. Rövid időn belül és teljesen váratlanul azonban véres terrorakciókat hajtanak végre, amiket előre kiterveltek.

Mi tehát a közös mozgató rugó, a „gyökér”, a kiváltó ok ezekben az eseményekben? A fentiekből úgy tűnik, hogy ez bármi lehet. A politikusok és pszichológusok legalábbis így igyekeznek beállítani és erről meggyőzni másokat is. *Egy dolog azonban bizonyosan állítható, ami minden ilyen terrorakció esetén azonos, hogy az elkövetők vagy azoknak szülei valamelyik észak-afrikai vagy közel-keleti arab országból származnak!*

Tudjuk, hogy nem minden arab muzulmán és nem minden muzulmán arab, de jó közelítéssel ez mégis igaz.

Isten ígéje segítségével próbáljuk meg feltárni azt a *fő okot*, ami mindezek *szellemi gyökere*, ami mindezek mozgató rugója lehet. Egyet bizonyosan látunk, hogy az arab nemzetek és az iszlám vallás fontos szerepet játszanak ezekben az eseményekben.

„A nemzetek eredete, szerepe és jövője” és „Európa nemzetei a Biblia tükrében” című írásokban azt vizsgáltuk, hogy az özönvíz utáni elnéptelenedett földön Noé három gyermekének leszármazottaiból

- milyen nemzetek jöttek létre,
- melyik kontinensen, földrészekén élnek most ezek,
- és milyen szerepet játszanak Isten tervében, figyelembe véve a rájuk vonatkozó bibliai próféciákat.

Ezekben az írásokban csak érintőlegesen említettük az arab nemzeteket. Most vizsgáljuk meg ennek a népcsoportnak a fő jellemzőit az ige fényében, hogy mint népcsoport milyen tulajdonságokkal rendelkezik, és mit gondol róluk Isten a nemzetek történelmében. Mindezek megértése közelebb visz bennünket a nemzetközi terrorizmus gyökerének megértéséhez.

A mindenki által elérhető Wikipédia a Bibliára is hivatkozva így foglalja ezt össze:

„Az **arabok** nagy és heterogén népcsoport, leginkább a Közel-Keleten és Észak-Afrikában élnek nagy számban.” ... „A Biblia szerint az **arabok** egy csoportjának az **ősatyja Izmael**, aki Ábrahámnak, a zsidók őseinek egyik fia volt. Ábrahám és felesége Sára öregek voltak már, mikor Isten gyermeket ígért nekik. Sára úgy gondolta, neki már nem lehet gyermeke, ezért a szolgálóját Hágárt küldte be Ábrahámhoz. **Hágár szülte meg Ábrahám fiát Izmaelt. Tizennégy évvel később szülte meg Sára Izsákot a zsidók ősatyját.** Ezután Sára kényszerítette Ábrahámot, hogy Hágárt és fiát küldje el. Isten megígérte Ábrahámnak, hogy Izmael fiaiból nagy nemzet lesz.”

Ez a kis leírás jól összefoglalja az arab nép származását, amiből nagyon fontos információkhoz jutunk: az arabok **ősapja Izmael**, aki Ábrahám és Sára szolgálójának, Hágárnak a gyermeke volt.

Tudjuk az ígéből, hogy Ábrahám ígéretet kapott Istentől, hogy vén kora ellenére nagy nép apja lesz. Az évek azonban teltek és a felesége Sára méhe már alkalmatlanná vált a szülésre. Ezért gondolt arra Sára, hogy a szolgálótól, Hágártól szülessen meg Ábrahám megígért utóda. Ez meg is történt és így született meg Izmael. Nem ő volt azonban az Isten által megígért fiú (örökös), hanem Izsák, aki Isten csodája folytán mégiscsak megszületett Sára 90 és Ábrahám 100 esztendőskorában. Izsák volt a megígért gyermek, az ígért gyermeke. Ezért mondja Isten ígéje, hogy Ábrahám, **Izsák** és Jákób Istene és nem Ábrahám, Izmael ... Istene. Ebben az isteni származási vonalban Izmael nincs benne, és a később megszületett Ézsau sem, aki Jákób testvére volt. Izmaelnek ebből az isteni származási vonalból és az ígéretekből (örökségből) való kizárása évezredekre kiható gyűlölet, feszültség és harc forrása lett.

Ábrahám, Noé *fehérbőrű fián* Sémen keresztül áldást örökölt, azonfelül Isten nagy áldást ígért magának Ábrahámnak is, amiért kijött a bálványimádó népe közül és engedelmes volt Isten akaratának. Ezért Ábrahám utódai (Izsák, Jákób és Jákób 12 fia - Izrael 12 törzse) isteni áldás örökösei.

Ezzel szemben Hágár a szolgáló Noé *fekete bőrű*, Khám nevű fiától és annak utódaitól származott, akiket az ige *kusitáknak* nevez. Noé megátkozta Khámot és annak fiát Khust és Isten arra ítélte őket, hogy Sém leszármazottainak a szolgálói legyenek. Ez a kusiták szellemi öröksége Istentől. Ezért is volt a fekete bőrű, kusita származású Hágár Sára szolgálója, akit egyiptomi tartózkodásukból hoztak magukkal. Erről részletesebben „A nemezetek eredete, szerepe és jövője” című írásban olvashatunk.

Izmael tehát 50%-ban semita (fehér bőrű) és 50 %-ban kusita (fekete bőrű) szülők gyereke volt. Izmael később szintén kusita feleséget vett magának így a tőle származó nép az izmaeliták, akiket az arabokkal azonosítanak 2/3 részben kusita és 1/3 részben semita származásúak. Ez a szellemi örökség az, amit az arab nép a génjeiben hordoz és átörökölt minden nemzedékre, ami kifejezi Isten akaratát velük kapcsolatban és alapvetően meghatározza természetüket:

- alapvetően a semita (a fehér emberekre) jellemző *európai* testalkat,
- a kusita származási vonal (fekete bőr) miatt azonban sötétebb a bőrszínük,
- ezek a külsődleges jegyek, a genetikai adottságok a mentalitásban (gondolkodásban, viselkedésben) jutnak kifejezésre, ami *nagyobbrészt* Khám öröksége, ami nem az áldás, hanem *a Noé által kimondott átok következménye*.

A Biblia pontosan tudósít bennünket arról is, hogy Noénak Khám fiára kimondott isteni örökségén túlmenően Izmaelre vonatkozóan Isten milyen szellemi örökséget hagyott az arab népre, ami meghatározza ma is a mentalitásukat, viselkedésüket. Nézzük most meg ezt a szellemi örökséget kicsit részletesebben. Itt látjuk Izmael születésének előzményét:

„És bement (Ábrahám) Hágárhoz, és az fogant az ő méhében; ez (Hágár) pedig *amint látta, hogy terhes, nem volt becsülete az ő asszonyának (Sárának) ő előtt.*” (1Móz 16:4)

Hágár - mentalitásából adódóan - lenézte Sárát, és emiatt feszültség keletkezett Sára és Hágár között. Hágár kilépett ugyanis az Isten által számára meghatározott szolgáló szerepéből és beleképzelte magát Ábrahám örökösének szerepébe: leendő fiára Ábrahám örököséként tekintett. Ez büszkeséggel töltötte el Hágárt és lenézte Sárát, amit érzékeltetett is vele. Sára sokat szenvedett emiatt, hogy korábbi szolgálója nem tiszteli, sőt megveti őt. Ábrahám hozzájárulásával ezért elküldte Hágárt.

Az elküldött Hágárt azonban meglátogatta az Úr angyala és a következőt mondta neki:

„Hágár, Szárai (Sára) szolgálója! honnan jössz és hová mégy? És az monda: Az én asszonyomnak, Szárainak (Sára) színe előtt futok. Akkor monda néki az Úr angyala:

Térj meg a te asszonyodhoz, és alázd meg magad az ő kezei alatt. És monda néki az Úrnak anyyala: Felettébb megsokasítom a te magodat, hogy sokasága miatt megszámlálható se legyen. És monda néki az Úrnak anyyala: Ímé te terhes vagy, és szülsz fiat; és nevezd nevét Ismaelnek, mivelhogy meghallotta Isten a te nyomorúságodat. Az pedig vad természetű ember lesz: az ő keze mindenki ellen, és mindenki keze ő ellene; és minden ő atyjafiának ellenébe üti fel sátorát..... „ (1Móz 16.8-12)

„Meghallotta pedig Isten a gyermeknek szavát, és kiáltotta az Isten anyyala az égből Hágárnak, és monda néki: ***Mi lelt téged Hágár? ne félj, mert az Isten meghallotta a gyermeknek szavát, ott ahol van. Kelj fel, vedd fel a gyermeket, és viseld gondját, mert nagy néppé teszem őt. És Isten a gyermekkel volt, s felnövekedett és a pusztában lakott, és íjász lett. Lakozott pedig Párán pusztájában, és vett neki anyja feleséget Egyiptom földéről.***” (1 Mózes 21:17-21)

Az Úr anyyala kijelentette Hágárnak Izmael szellemi örökségét, ami Izmael ősapán keresztül az arab népek szellemi öröksége is. Isten, aki minden dolgok tudója, tudta azt, hogy mi lesz a fő jellemzője ennek a nagy népnek, akik ma Észak-Afrika országai-ban (Marokkó, Algéria, Líbia, Tunézia, Egyiptom) és a közel-keleti országokban (Irak, Irán, Afganisztán, Pakisztán stb.) élnek.

Az isteni üzenet lényegét így foglalhatjuk össze:

- *Ábrahám vétkezett, amikor nem bízott Istenben, hogy feleségétől szülessen meg az Isten által megígért utód, hanem a szolgáló bevonásával testi módon igyekeztek Isten ígétét beteljesíteni. Isten terve nem ez volt, és ennek sajnos láthatjuk az évezredekre kiható következményeit.*
- mivel minden bűnnek negatív következménye van, ezért Ábrahám vétke miatt Isten meghallgatta Hágár könyörgését is Izmaellel kapcsolatban,
- *Isten akarata volt Hágár gyermekének az Izmael nevet adni, ami azt fejezi ki, hogy Isten meghallgatta Hágárt az ő nyomorúságában.*
- Hágár fellázadt szolgálói sorsa ellen, ezért Isten alázatosságra intette őt,
- megszámlálhatatlan sokaságú népet ígért Isten Izmael leszármazottainak,
- Isten előre megmondta azt is, hogy ***ez egy vad természetű nép lesz***, amely mindenki (az egész világ) ellen harcolni fog és mindenki (az egész világ is) harcolni fog ellene,
- a ***saját atyjafiai*** (Ábrahám, Izsák, Jákób leszármazottai: ***Izrael 12 törzse, beleértve a zsidókat***) ***ellen is harcolni fog*** (lásd. „Európa nemzetei a Biblia tükrében” című írást),
- a sátor említése azt is jelenti, hogy ***egy mozgékony, pusztai nomád, vándorló, harcos („íjász”) népről*** van szó.

Jól láthatók, hogy mindezek mennyire ráillenek az arab nép természetére, amit a migráció kapcsán a fentiekben részleteztünk, amire a nemzetközi terrorizmus szálai mindig visszavezethetők: minden esetben valamelyik észak-afrikai vagy közel-keleti arab ország leszármazottai a gyilkos elkövetők. Látjuk tehát a prófécia beteljesedését napjainkban. Ebből az is látható, hogy **a mai események okainak vizsgálatakor Izmael leszármazottainak a szellemi öröksége a döntő.** Isten előre kijelentette, hogy milyen genetikai adottságokkal, természettel rendelkező népek lesznek Izmael leszármazottjai: **vad természetű népek, aki mindenki ellen, még a saját atyjafiai ellen is harcolni fog!** Fontos látnunk azt is, hogy itt vallásról még szó sincs! Mohamed több mint ezer évvel Izmael születése után lépett csak színre és láthatóan démoni befolyásoltság következtében alkotta meg azt a hamis - Isten ellenes: harcos, erőszakos - vallást, ami szintén istenre (Allahra) hivatkozik, és jól kifejezi az arab nép Isten által előre kijelentett és a fentiekben részletezett természetét. **Tisztán kell azonban látnunk, hogy nem Isten hoz valaki fejére áldást vagy átkot, hanem mindenki a maga cselekedetével szolgál rá azokra, amit Isten szelleme csupán kijelent.**

Érdekes az is, hogy a Jelenések könyvében a fehér lovon visszajövő Messiást megelőzően olvashatunk egy másik fehér lovon lovagoló harcosról is, aki egy **íjász.**

*„És láttam, mikor a Bárány a **pecsétekből** egyet felnyitott, és hallottam, hogy a négy lelkes állat közül egy monda, mintegy mennydörgésnek szavával: Jöjj és lásd. És láttam, és íme **egy fehér ló, és a rajta ülőnél íj volt; és adaték néki korona; és kijött győzve, és hogy győzzön.**” (Jel 6:1-2)*

Ez az érdekes kifejezés - „*kijött győzve, hogy győzzön*” - a King James Biblia fordítás szerint azt jelenti, hogy „nyomul előre, hogy legyőzzön másokat, hogy uralkodjon rajtuk”. Ez elég kifejező kép a harcos iszlám erőszakos előrenyomulására az egész világon, hogy uralmat vegyenek mindenki más felett.

Ezt a lovast a fehér ló miatt sokan összetévesztik a Messiással, de a Jézus előtt kilovagoló fehér lovon ülő íjász valójában egy hamis messiás, aki nagy pusztítást visz véghez az egész földön, ami a földön bekövetkező csapások sorozatát nyitja meg, amit másik három ló kilovagolása, azaz csapás fog követni. Egy hamis vallásról és egy hamis messiásról van tehát szó, ami egy hamis isten (Allah) nevében gyilkol. (Lásd Ron McKenzie a „Négy lovas” című írását)

Meg kell tehát állapítanunk, hogy *az arab nép genetikailag kódolva magában hordozza az Isten által előre kijelentett tulajdonságokat* (vad természetű nép), *amihez jól illik egy erőszakos, harcias vallás (dzsihád) és életmód; mindez egy hamis isten, Allah nevében.*

Így érthető, hogy mi az évezredekre visszanyúló gyűlölet szellemi gyökere az arabok és a zsidók, ill. Izrael tizenkét törzse közötti ellentétnek, ami ma is közel-keletről érkező hírek témája.

Ezek után fel lehet tenni a kérdést, hogy mi lehet a megoldás a napi szinten, teljesen kiszámíthatatlannak látszó módon és a föld különböző helyein végrehajtott embertelen terrorista gyilkosságok ellen?

Természetes (emberi) szinten szóba jöhető megoldások

Az egyértelműen látható, hogy humánus módon, a mindenkori békés körülményekre érvényes polgári jog alkalmazásával és az azok szerinti törvényes eszközökkel lehetetlen harcolni a vad, semmiféle törvényt nem tisztelő arab migránsok ellen. Az erőszakos terroristák ellen kizárólag csak erő alkalmazásával lehet fellépni a terror-elhárítási szerveknek (rendőrség, katonaság) a mindenkori polgári törvényektől eltérő hadi törvények alkalmazása mellett, teljes szabadsággal és hatáskörrel ruházva fel őket. Ez egy különleges módon és eszközökkel vívott háború, ahol az ellenség a „táboron belül”, a többi ember között élve, sokszor beazonosíthatatlanul éli a mindennapi életét. Sokszor nem véletlen magányos merényletekről van szó, hanem egy szervezett háttérrel rendelkező nemzetközi terrorista hálózatról, ami ellen csak annál jobban szervezett és hatékonyabb eszközökkel lehet felvenni a harcot.

Az ősi kibékíthetetlen ellentét és gyűlölet miatt, az ideológusoknak, politikusoknak, társadalomtudósoknak és a nemzeti kormányok vezetőinek be kell látni, hogy a semita származású európai (fehér bőrű) emberek és a nagyjából kusita származású (sötét bőrű) emberek az egymástól gyökeresen különböző törvények (Saria), vallás (iszlám), kultúra és életmód (pld. többnejűség stb.) miatt nem keverhetők össze, nem integrálhatók egy homogén társadalmi berendezkedésen belül, ezért a keveredést mindenféle módon meg kell akadályozni egy később esetlegesen kialakuló polgárháború elkerülésének érdekében. Ez azt jelenti, hogy az Isten által különböző kontinenseken elszeparáltan élő fehér bőrű és sötét bőrű embereknek meg kellene maradniuk az Isten által elrendelt évezredes határaikon belül.

Tudomásul kell venni a demokratikus berendezkedésű országoknak, hogy csak „kizárólag az erőből értő” arab országokban a demokratikus, parlamentáris államforma nem működőképes! Ott valóban „erőskező”, nagy szabadsággal rendelkező uralkodókra - ha úgy tetszik „diktátorokra” - van szükség, ezért a rendet fenntartani képes „diktátorokat” támogatni és nem megbuktatni kell, antidemokratizmussal vádolva őket. Minden országnak szuverén joga eldönteni, hogy milyen államforma és kormányzási mód szerint akarja élni az életét, amibe más nemzeteknek nincs joga beleszólni és beavatkozni, mert az más nép „belügyeibe való beavatkozás”.

Mindezek tiszteletben tartása és elfogadása mellett, a békés egymás mellett élés jegyében, a jóléti demokratikus nyugati államoknak segítségi kötelezettségük van, hogy a bőséges gazdagságukból anyagilag és mindenféle más módon segítsék a szegényebb népek megélhetését a saját országaikban, elérve ezáltal azt, hogy mindenki a saját országában békességben élhessen. Ezáltal megakadályozható egy ellenőrizetlen, tömeges népvándorlás és kaotikus állapotok kialakulása, aminek az utóbbi években mindannyian a tanúi vagyunk.

Tudomásul kell venni, hogy emberi szinten - megtéretlen, nem újjászületett emberek esetében - csak az Ószövetség útmutatásai lehetnek az irányadók: a törvény és a királyok (egyszemélyi uralkodók: „diktátorok”), akik adott esetben maguk a törvény. Mindenféle más - az újszövetségi keretek között alkalmazható - lehetőség, eszköz itt nem jöhet szóba, mert nem a kegyelem, hanem a törvény alatt élnek mind a nyugati társadalmak, mind az arab államok. Természetesen teljesen más a helyzet, ha újjászületett emberekről van, ill. lenne szó.

Szellemi szinten szóba jöhető megoldások

Amikor ebben a kérdésben az Úr előtt voltam több megoldási lehetőséget is mutatott, melyek adott esetben tanulságul szolgálhatnak nekünk a mai időkben a terrorizmus elleni harcban. Amikor Istentől való szellemi megoldásokat keresünk, akkor külön kell választanunk, hogy Isten nem tud azonos módon bánni és viszonyulni a megtéretlen és a megtért emberekhez. A megtéretlen emberek között ma is csak a törvény, a fizikai erő és harc eszközeivel lehet harcolni, de teljesen más a helyzet, ha újjászületett emberekről van szó, akik a kegyelem állapotában vannak és a Szent Szellem vezeti őket.

Az *egyik* tanulságos példa a filiszteusok esete, akik folyamatos harcban álltak Izraellel. Ez a példa azért is találó, mert a filiszteus szó gyökere - jelentését tekintve - a „jövevény” („migráns”) szóból származik. A harc a filiszteusok esetében arról szól, hogy Izraelnek meg kellett védenie folyamatosan azt a földet, amit Isten neki ígért. A történelmi és bibliai kutatások a *filiszteusokat* a mai *palesztínokkal* azonosítják. Láthatjuk a Bibliából, hogy a filiszteusok elleni harc egy folyamatos harc volt, ami ma sem szűnt meg: Izrael ma is vívja a maga harcát, az erő alkalmazásával - fizikai módon harcolva - , hogy megvédje területét az agresszív területfoglaló palesztinoktól. A filiszteusoknak az ószövetségi időkben voltak városaik Izrael területén (Gáza, Askalon, Ekron stb.), ahol Izrael területébe beékelődve, mintegy „szigeteken” éltek a maguk városaiban, ahová izraelitáknak nem volt tanácsos bemenni. Mai szóhasználatul élve, valamiféle „no go” zónák voltak ezek, ahová Sámson is csak élete kockáztatásával mehetett be. A gázai övezet ma is létezik és Jeruzsálemben is elkülönített arab negyed van. Ezekre a helyekre a zsidóknak ma sem tanácsos bemenni. Láthatjuk tehát, hogy ez történelmi léptékkal nézve is egy hosszú és folyamatos harc, mert kibékíthetetlen, ősi ellenfelek harcáról van szó. Ha „Az Európa nemzetei a Biblia tükrében” című írást tanulmányozzuk, abból megtudhatjuk, hogy a mai fejlett nyugatot (Európa és USA) az Izrael földjéről Kr.e. kb. 500-600 évvel Babilóniába elhurcolt és később Európába vándorolt Izrael tíz törzsének leszármazottai alkotják. Ma ezekben az országokban dúl a nemzetközi terrorizmus, ugyanúgy „Izrael törzsei” ellen, mint az ószövetségi időkben.

A filiszteusok nem egyszerűen csak fizikai ellenségei voltak Izraelnek, hanem hamis (bálvány) isteneikkel - Baál (Belzebub), Astarot - is megfertőzték Izraelt, és Izraelnek ezen hamis istenek ellen is harcolniuk kellett.

A *másik* tanulságos példa, amit az Úr hangsúlyossá tett az Exodus, Izrael népének kiszabadítása az ellenség fogságából. Ebben az esetben Isten arról tett bizonyosságot, hogy a választott népét a legnagyobb rabszolgaságból - Isteni csoda folytán, akár harc nélkül is - képes kiszabadítani.

Exodus - szabadító küldése

Ahogy Isten meghallotta az egyiptomi rabságban szenvedő nép kiáltását és szabadítót küldött Mózes személyében, úgy ha a helyzet teljesen tarthatatlanná válik, Isten ma is fog „szabadítókat” támasztani, akik kivezetik az ellenség rabságában sínylődőket egy „puszta helyre”, ahol Isten a szívükre tud beszélni.

Felkent „királyok” folyamatos harca

Ahogy Isten kiválasztotta és felkente Sámson, Saul és Dávid királyt a filiszteusok elleni harc vezetésére, úgy ma is kiválaszt és felken uralkodókat („királyokat”) a nemzetközi terrorizmus elleni harc vezetésére. Ők sikereket fognak elérni ebben a harcban és például szolgálnak mások számára is. *Egyesek* azonban elbukhatnak paráznaság miatt és Sámsonhoz hasonlóan elveszíthetik Istentől kapott „látásukat”, ezért használhatatlanná válhatnak Isten számára. *Mások* a népszerűség keresésében buknak el és Isten elveti őket, mint annak idején Saul királyt. Dávid királyhoz hasonlóan csak az Isten szíve szerint való - elkötelezett és hű - uralkodók lesznek képesek betölteni Isten akaratát, győztesen megvívni a terrorizmus elleni harcot. Ha azonban Dávidhoz hasonlóan elbuknak, akkor az ő harcuk is eredménytelenné válhat.

Szellemi harc a hamis istenek ellen

A filiszteusok idejében nem csak testi módon kellett harcolni a filiszteusok ellen, hanem az Izraelt megfertőzni akaró hamis Istenek (Baál, Dagon, Astarót) ellen is harcot kellett folytatni. Az egyedüli igaz Isten az Ábrahám, Izsák és Jákób Istene, akinek *Jézus Krisztus a közbenjárója* és rajta keresztül vezet az egyedüli út az Atyához. Allah Ábrahám és *Izmael* istene, akinek *Mohamed* a prófétája (a közbenjárója), ő tehát nem ugyanaz az élő és igaz Isten, aki az igaz keresztyének Istene, hanem egy hamis isten, akivel és a benne hívőkkel valódi keresztyéneknek semmi közösséget nem szabad vállalni. Látnunk kell azonban azt is, hogy egy olyan „keresztyénség”, ahol nem Jézus Krisztus az egyedüli közbenjáró és az út az Atyához, hanem (pld. Mária vagy más próféta) az egy hamis vallás, ahol hamis Istent imádnak, ezért az igazi hívőknek nemcsak a muszlimoktól, hanem minden ál-„keresztyén” közösségtől távol kell tartani magukat, „ki kell jönni” ezekből a szervezetekből. Igaznak és hamisnak nem lehet közössége egymással. A „nagy parázna” egyház számos ál-keresztyén szervezetet próbál egyesíteni egy ökumenikus mozgalom keretében Krisztus menyasszonyának azonban nem lehet közössége vele. Az igaz keresztyéneknek minden esetben meg kell vizsgálniuk, hogy kivel vállalhatnak szent, szellemi közösséget, kivel imádkozhatnak együtt és kivel vívhatnak közös szellemi harcot, hogy harcuk eredményes lehessen.

Isten szuverén beavatkozása folyamatos ima hatására

Egyiptomhoz hasonlóan Isten közvetlen módon is beavatkozhat, akár csapásokkal is sújtva népeket, embereket, területeket olyan körülményeket teremtve, hogy az Istent dicsőítse meg, és akár fizikai harc nélkül is kiszabadítsa az ő népét az ellenség fogságából.

A mai európai őslakosok és a bevándorolt arab migránsok szétválasztását támogatja az elfogadható életszínvonal megteremtése az arab országokban, továbbá olyan súlyos gazdasági válság, esetleg polgárháború stb. létrejötte a jóléti nyugati országokban, ami visszafordíthatja a „jobb élet reményében nyugati irányba megindult migrációt”.

Lót példájának üzenete

Tudjuk, hogy Jézus Lót példáját hozza fel a visszajövetelét megelőző időszakot jellemezve. Isten ítéletet mondott ki a romlott Sodoma felett (ahol Lót is élt a családjával) és el akarta pusztítani azt. Ábrahám azért imádkozott, hogy Isten ne bocsásson kénköves ítéletet Sodomára, ha talál legalább tíz igaz embert Sodomában. Isten megmenthet tehát egy gonosz várost ma is, ha a városban legalább 10 igaz ember van. Ezt azt jelenti, hogy Lóthoz hasonlóan gyűlölni kell a keresztyéneknek a bűnt, ami körülveszi őket és el kell választani magukat attól: igaz ember módjára élni minden nap, azaz nemcsak megérteni Isten igazságait, hanem meg is cselekedni azt.

Isten országának és az Ő igazságának folyamatos hirdetése minden népnek

Ez az írás is ezt a célt szolgálja, isteni tisztánlátást (világosságot) és Istentől való megoldásokat adva ebben a kusza, kaotikus világban. Az igaz keresztyéneknek be kell tölteni Jézus nagy parancsolatát minden szinten és elvinni az evangéliumot minden népeknek. Isten országát és az Ő igazságát kell hirdetni minden adódó alkalmat kihasználva. Isten eszközként fel tudja használni az erőszakos arab migránsokat, hogy a kiszámíthatatlan és folyamatos terrorista merényleteikkel félelemben tartsák a „keresztyén kultúrájú” vallásos Európát. Ezért nem lesz más megoldás, csak Nikodémushoz hasonlóan a magukat keresztyénnek gondoló, de valójában újjászületetlen vallásos emberek a vallásosságból az élő Istenhez térjenek. A terrorizmus által a fejlett országokra rákényszerített gonosz szellemi nyomás, és az újjászületett keresztyének mások által is látható jó bizonyosságai és sikeres harcuk hatására a vallásos emberek is rá fognak jönni, hogy csak egy újjászületett élet és egy folyamatos élő kapcsolat az élő Istennel fog győzelmet adni számukra. Észre fogják venni, hogy saját óemberi természetükkel - emberi szinten - harcolva folyamatosan vereséget fognak szenvedni a gonosz szellemek elleni harcban.

A „győztes hívők” közös imája

Több példát látunk az igében arra, hogy az együttes ima lerombolta az ellenség erősségeit és Isten népe dicsőséges győzelmet aratott. Gondoljunk csak Gedeonnak a midianiták elleni harcára, Izrael népének Jerikó feletti győzelmére vagy a jeruzsálemi gyülekezet közös imájára, aminek hatására Péter és János kiszabadult a fogságból.

Végleges megoldás

Isten akarata az, hogy

„minden ember üdvözljön és az igazság ismeretére eljusson” (1 Tim. 2.4)

Ennek feltétele a megtérés és újjászületés: Jézus keresztáldozatának elfogadása és a kereszt hordozása minden nap. Az újjászületett emberek *új, krisztusi természet részévé válnak* és így leomlik minden korábbi - óemberi természetből adódó - elválasztó fal. Ez engedhet csak szabad utat egy tökéletes „integrációhoz”: **akik** ugyanis **Krisztusban vannak azok** új teremtések és **egy népet alkotnak megszüntetve minden probléma egyedüli forrását, a bűnt és megtörve minden ősi átkot.**

Ezt a tökéletes állapotot és végleges megoldást azonban csak Jézus visszatérése fogja elhozni, aki meg fog ítélni és helyre fog állítani mindeneket: új eget és új földet teremt, ahol igazság és békesség lakozik.

Dicsőség ezért neki!

Ámen

Túlnépesedés, éhínségek, katasztrófák, avagy az Úr akarata

A mai tudományos világ

- a föld túlnépesedéséről - ebből adódóan az élelmiszer végzetes hiányáról,
- az ivóvíz vagy más energiahordozók (szén, olaj, gáz) kiapadásáról,
- a hagyományos fűtőanyagoknak és üzemanyagoknak az ózonlyukra gyakorolt végzetes hatásáról,
- a föld folyamatos felmelegedéséről és a jéghegyek elolvadásáról (ebből adódóan kontinensek, vagy egyes részeik víz alá kerüléséről),
- ökológia katasztrófáról,
- fenntartható fejlődésről,

és sok más hasonló - az emberiségre veszélyes - sőt a következő évtizedekben várhatóan bekövetkező végzetes katasztrófákról beszél.

Az emberek, sőt sokszor a hívők is elhiszik ezt a tudósoknak, és nem is gondolnak bele, hogy mit mond mindezekről a Biblia, mint a leghitelesebb forrás, Isten kinyilatkoztatott ígéje.

A tudósok mindig a korábbi, ill. a jelenlegi ismereteik alapján *jósolják meg* (vetítik előre) a várható jövőt és nem tudnak számolni a későbbiekben bekövetkező lényeges változásokkal.

Nézzünk meg két jellemző példát erre az elmúlt 2-3 évszázadra visszatekintve.

A lovas közlekedés és ló vontatta járművek idején a „tudósok” azt jósolták, hogy a városi közlekedés növekedésével a városok utcáit fél méteres lótrágya fogja borítani.

Amikor 1769-ben megjelentek az első gőzgépek, amit egyben az „ipari forradalom” kezdetének is tekintenek, eleinte sokan nem hittek benne. Az egyik magyar gróf azzal igyekezett a gőzgépek használhatatlanságát bizonyítani, hogy lóháton hamarabb elér Bécsből Budapestre, mint az első gőzhajó.

A gőzgépek azonban mégis elterjedtek mindenfelé, néhány évtized alatt már mindent gőzgépekkel működtettek és ez valóban forradalmi változást jelentett sok területen:

- a ló vontatta postakocsikat gőzmozdony vontatású vonatok,
- a vitorlás hajókat a gőzhajók váltották fel,
- a korábbi kézi vagy az állati hajtású szövőszékeket, cséplőgépeket, malmokat stb. mindenhol gőzgépekkel működtették.

Az eltelt 200 év alatt azonban a gőzgépek teljesen eltűntek, helyüket

- villany vagy dízelmozdony vontatású vonatok váltották fel,
- a villany vagy benzin (ill. dízel) működtetésű meghajtás terjedt el az egész világon,
- a benzinnel működtetett autók is csak 100 éve kezdtek elterjedni,
- az utolsó 50 évben sok maghasadáson alapuló atomerőmű (lásd Paks) épült sok országban és a villamos energia jelentős részét biztosítja,
- ma a légi közlekedés bonyolítja a legnagyobb forgalmat az egész világon, amivel 100 évvel ezelőtt még senki sem számolt, és az óceánjáró hajók teljesen visszaszorultak,
- ma a bio-, a geotermikus (a föld)-, a nap- , és a szélenergia források kezdenek elterjedni.

A technikai fejlődés üteme, ahogyan haladunk előre az időben, egyre gyorsul. 50 évvel ezelőtt még nem voltak számítógépek (notebookok), okos telefonok és internet sem. Ma elképzelhetetlen az élet ezek nélkül. Ma már utasokat toboroznak csoportos űrutazáshoz.

Csak néhány példa a közelmúltból, hogy mennyire kiszámíthatatlanok emberileg az események. El tudta volna valaki képzelni Magyarországon 30 évvel ezelőtt, hogy

- a Szovjetunióval való szoros szövetség, a KGST és a Varsói Szerződés helyett az Európai Unió és a NATO tagjai leszünk?
- a kelet-európai autók öt éves várakozási idővel történő vásárlása helyett bármilyen nyugati autót részletre meg lehet venni (sőt Magyarország Közép-Európa legnagyobb autógyártó bázisa lesz)?
- úgy lehet autóval nyugati országokba utazni, mint korábban a szomszéd faluba?
- a hétvégi munka vagy szórakozás fáradalmainak hét közben a munkahelyen való kipihenése és a munkanélküliség törvényes büntetése helyett tartós munkanélküliséggel és hajléktalanok tízezreivel kell együtt élni?
- a házasság helyett az együttélés hivatalosan elfogadott és széles körben elterjedt együttélési forma lesz?
- az állami iskolák és óvodák jelentős része egyházi kezelésbe kerül?

Aki ilyet állított volna azt az embert jó esetben hangos hahotával kinevették volna, de ha komolyan hangoztatva kitartott volna a nézetei mellett, akkor könnyen börtönbe vagy elmeegógyintézetbe zárták volna.

Mindezekkel csak azt szerettem volna érzékeltetni, hogy mennyire bizonytalan és megalapozatlan az emberek által megjósolt jövő.

Isten azonban az örök Vagyok (a múlt, jelen és jövő is egyben). Egyedül Ő ismeri, látja előre a jövőt. A Szent Szellem azonban kijelentette mindezeket a prófétáknak és a Bibliából sok mindenre választ kaphatunk. Természetesen a Biblia nem ad minden konkrét kérdésre választ, de választ ad minden az emberiség történetére vonatkozó - az emberiség sorsát meghatározó - lényeges kérdésre, amit a Szent Szellem által minden korban *rémaként* (kijelentésként) kell értékelni.

Nézzünk most meg néhány fent felsorolt kérdést a Biblia tükrében.

1. A túlnépesedés kérdése

A Bibliából egyértelműen az látszik, hogy Isten parancsba adta az emberiségnek, hogy „szaporodjanak és sokasodjanak” (1 Mózes 1.22) és semmiféle túlnépesedési vagy szaporodás korlátozásról nincs szó, hanem csak szaporodásról. Vannak országok (főleg az un. harmadik világ elmaradott országai: India, Kína, arab országok, Afrika, ahol a szaporulat ma is nagy, de úgy tűnik minél műveltebbek és kényelmesebbek az emberek a szaporulat egyre csökken. Így ma a fejlett nyugatnak a népesség csökkenésével kell szembenézni, a harmadik világ országaiban pedig egyre nő az éhenhalások száma. A Biblia szerint nem a szaporodás a probléma, mert az Isten parancsa. Indokolatlanok tehát a törvényesített születésszabályozások (pl. Kína) és az abortusz korlátlan engedélyezése a „fejlett” országokban. Ez egyébként is gyilkosság!

2. Az urbanizáció (városiasodás) problémái

Az urbanizációval (azaz a városiasodással) együtt járó problémák kapcsolatosak a túlnépesedés kérdésével. Ma azt látjuk, hogy a városok lakossága folyamatosan nő az egész világon, a falvakból kihálnak az emberek és műveletlen földterületek maradnak, amiket elhódít a természet (a parlagfű) és sok ember ennek kárát szenved a szénanátha formájában. Lehetne azonban más allergiás, asztmatikus betegségeket is említeni, amit a városi környezetben egyre növekvő „szmog” és egyéb szennyezettség okoz. Az emberek ma a városokban tanulnak és sok korábban vidéken élő ember a városokban telepedik le, vagy egyszerűen a munkalehetőségek miatt sokan a városokba költöznek. A városokban azonban egyre drágábbak a telekárak, az infrastruktúra (víz, villany, gáz, úthálózat stb.) kiépítése, ezért a „gazdaságosságra” törekvés jegyében egyre magasabb lakóházak és főleg irodaházak (felhőkarcolók) épülnek. A vidék ezzel szemben teljesen ellehetetlenül, az emberek nem akarnak vidékre költözni és ott élni.

A városok lakossága az utóbbi 30-50 évben megduplázódott az egész világon és egyre több 300-500 méter magas toronyépület épül.

Ez a tendencia teljesen ellentétes Isten akarásával:

Isten parancsa a szaporodás és a sokasodás mellett az, hogy „töltsétek be az egész földet” (1 Mózes 1.22). Ma sok „Babilonra” emlékeztető város van az egész világon, mert az emberek együtt akarnak lakni, nem akarnak szétszéledni és „betölteni az egész földet”. Babilont megítélte Isten az ellenszegülése miatt, mert ugyanezt a hibát követ-

ték el. Nem akartak szétterjedni és birtokba venni az egész földet és uralkodni az egész élővilág felett (1 Mózes 1.28).

Látjuk tehát, hogy az ember ismét az Isten elleni lázadásával keresi magának a bajt és nem arra törekszik, hogy „szétszéledjen” és a természetes, egészséges környezetben éljen, ahol szintén biztosított az *összkomfortos* élet. Ez valóságos probléma és ez a folyamat az ellenkezőjére kell, hogy forduljon. Hiszem, hogy nem kell aggódnunk a városiasodás problémája és azok ártalmai miatt, mert Isten meg fogja oldani ezt a kérdést, mint ahogyan annak idején Babilon sorsát is lerendezte. Olyan körülmények fognak kialakulni, hogy az emberek inkább szeressenek vidéken élni; menekülve a növekvő bűnözés, az egészségtelen környezet, a teljesen személytelenné vált emberi kapcsolatok, a stressz stb. miatt. Babilon eltűnt a föld színéről, nyoma sincs ma. El fog jönni az idő, amikor sok mai nagyváros is kihalt „szellemváros” lesz, sok ismert világváros (metropolisz) teljesen el fog tűnni a föld színéről. Az indokolatlanul magas olajárakra alapozva, az olaj milliárdokból, egy sivatagban felépült, dúsgazdagsággal büszkélkedő Dubaj nem reménykedhet nagy jövőben.

3. Az élelmiszerhiány kérdése

Élelmiszerhiány valójában nincs a földön, hanem egyrészt az elosztás a probléma, másrészt nem segítik a fejlett és gazdag országok kellőképpen a fejletlen, sűrűn lakott országokat abban, hogy megteremtsék a saját életfeltételeiket. A gazdag országok dőzsölnek, a szegény országok pedig éhen halnak. Isten meg fogja oldani ezt a kérdést is, amire az emberek az önzőségük miatt képtelenek. Ismerjük Sodoma és Gomora sorsát, akiknek az volt a bűnük, hogy a „szegények és az elesettek kezét nem fogták meg” (Ezékiel 16.49). Egyszer betelt az idejük, Isten megítélte őket és eltűntek a föld színéről. Ez lesz a sorsa a gazdagságukban dúskáló, fejlett jóléti államoknak is, ha meg nem térnek és nem sietnek a szükségben lévő népek megsegítésére a saját földjükön! Ezek hiányának a tünetjelensége a napjainkban tapasztalható „népvándorlás” is, amikor a szükségben lévő - önmagukban boldogulni nem tudó - népek elkezdnek vándorolni a jólétben élő népek felé, hogy a megélhetésüket keressék.

4. A „nem megújuló” energiaforrások (szén, olaj, gáz) kimerülése

Istennek ez nem gond, mert Ő egy gondoskodó Isten. Ő alkotta a földet a kincseivel együtt, az égitesteket is, a szelet és gondoskodni fog mindig megfelelő energiaforrásról. Ha mégis probléma lenne valamely területen, akkor „jobb belátásra fogja bírni” az embereket, hogy inkább Isten akaratának engedelmeskedjenek. Ilyen katasztrófáról nem olvasunk a Bibliában, tehát nem is fog bekövetkezni. Természetesen ehhez a megfelelő időben meg kell tenni dolgokat, de ilyen katasztrófával felesleges riogatni az embereket! Napjainkban is látjuk, hogy már terjed a nap-, a szél-, a bio-, a geotermikus- és az atomenergia felhasználása. Az arány egyre inkább ezek irányába fog eltolódni.

5. Nagy földrészeket elöntő „özön” víz

Ez hasonlít a korábban emlegetett lovas és gőzgépes példákhoz. Isten megígérte, hogy nem fogja még egyszer „özönvíz” által elpusztítani a földet (1 Mózes 9.11). Az elkép-

zelhető, hogy lesznek bizonyos területek, ahol a természet vissza fogja foglalni az ember által elrabolt területeket; pld. Velence városa, ami víz fölé épült, vagy Hollandia, ahol az ország jelentős részét tengeri gátak építésével rabolták el a természettől.

6. Ökológiai (természeti) katasztrófa kérdése

Az élővilág és a környezet viszonyában valóban vannak vészjósló jelek. Egyes állatfajok kihalnak vagy a számuk veszélyesen lecsökken az emberek rablógazdálkodása miatt (bálnavadászat, elefánt vadászat - csupán az agyara miatt). Egyes állatfajok (madarak, vízi állatok) kihalnak a természetbe (biológiai láncba) való durva beavatkozás miatt. Kihalnak őshonos fajok, mert szakszerűtlen módon a föld más klímájából, a biológiai láncból kiragadva idegen környezetbe beültetve helyrehozhatatlan károkat okoznak az emberek. Ma már lassan teljesen megszűnik a tájjelleg, szinte minden mindenhol megtalálható, ami teljesen a teremtetés -, azaz Isten akarata ellenes. Isten volt az, aki az egész természet rendjét szép harmóniában megteremtette és az embernek nem azt a feladatot adta, hogy megváltoztassa, vagy öntelt módon megjobbítsa, hanem hogy megőrizze azt az isteni rend szerint. Lehet, hogy valóban kihalnak egyes fajok, de Jézus visszajöveteléig nem lesz ökológiai katasztrófa! Ő lesz az, aki a Noé idejéhez hasonlóan nemcsak ezt az emberiség által elrontott természetes élővilágot, hanem magát a földet és az eget is meg fogja szüntetni a visszajövetelekor. Rettenetes lesz az a nap, az ítélet napja:

„Reszket előttük a föld, és megrendülnek az egek; a nap és hold elsötétednek, a csillagok is bevonják fényüket. És megzendül az Úrnak szava az ő serege előtt, mert felette nagy az ő tábora; mert hatalmas az ő rendeletének végrehajtója. Bizony nagy az Úrnak napja és igen rettenetes! Ki állhatja ki azt?” (Jóel 2:10-11)

„Romlással megromol a föld, töréssel összetörik a föld, rengéssel megrendül a föld; Inogva meging a föld, miként a részeg, és meglódul, mint a kaliba, és reá nehezedik bűne és elesik; és nem kél fel többé!” (Ézsaiás 24:19-20)

„Az Úr napja pedig úgy jó majd el, mint éjjeli tolvaj, amikor az egek ropogva elmúlnak, az elemek pedig megégve felbomlanak, és a föld és a rajta lévő dolgok is megégnek.” (2Péter 3:10)

Most azonban még van idő a megtérésre:

„De még most is így szól az Úr: Térjetek meg hozzám teljes szívetek szerint; böjtöléssel is, sírással is, kesergéssel is.” (Jóel 2:12)

Mindez Isten helyreállító munkájának része lesz, hogy mindeneket helyreállítson. Új eget és új földet teremt az emberek által felelőtlenül, önző, kapzsi módon elrontott helyett.

„De új eget és új földet várunk az ő ígérete szerint, amelyekben igazság lakozik.” (2Péter 3:13)

Ezen az új földön azonban igazság és béke fog lakozni és Isten fog uralkodni mindenek felett.

7. Az un. fenntartható fejlődés kérdése

Az utóbbi időben nagyon divatos szóhasználatná vált a „fenntartható fejlődés”, ami a következőképpen határozható meg:

„A fenntartható fejlődés az ember boldog és értelmes életvitelének előmozdítását és a közjó kiteljesedését célozza. Mindezt úgy, hogy a saját jólétét megteremtő generáció nem éli fel, nem meríti ki erőforrásait, hanem megfelelő mennyiségben és minőségben a következő generációk számára is megőrzi, bővíti azokat”.

Ezek szerint a világ vezetőinek az emberi, a társadalmi, a természeti és a gazdasági erőforrásokat kell egyensúlyban tartania.

Ezek nagyon nemes célok, de a bűnös emberi természet miatt emberileg megvalósíthatatlan. Az emberiség fokozatosan és egyre nehezebben élhetővé teszi a földet és Jézusnak kell visszajönni ahhoz, hogy „mindeneket újjáteremtsen”.

A fenntartható fejlődés azt jelenti, hogy egyensúlyban kell tartani a dolgokat a földön: a népességet, az energiaforrásokat, az élelmiszerkészleteket, stb. Amikor az emberek ma eléggé felkapott és elbizakodott módon erről beszélnek, tulajdonképpen Isten hatalmát akarják magukhoz ragadni. Ez Isten dolga, nem embereké:

„*Nékem adatott **minden hatalom, mennyen és földön***” - mondja Jézus a Máté 28.18-ban.

Isten azt szánta az embereknek, hogy

- ne egy új világot teremtsenek,
- ne akarják megjobbítani azt, amit Isten tökéletesnek teremtett,
- ne akarják egyensúlyban tartani azt, ami Isten hatalmában áll,
- hanem megfelelő minőségben őrizték meg azt.

A Sátán ijesztgetései

A Sátán állandóan ijesztgeti az embereket különböző természeti és egyéb katasztrófákkal, hogy félelemben tartsa őket és uralkodjon rajtuk.

Igen, Jézus is prófétál földrengésekről, háborúkról, járványokról és azt is mondja, hogy mindezeknek meg kell lenni (Máté 24.7). Azt is mondja azonban, hogy nekünk nem kell félni ezektől, mert ez még nem a vége a dolgoknak.

A korszak vége és Jézus visszajövele akkor fog beteljesedni, amikor Noé napjaihoz hasonlóan

- teljességre jut a bűn a földön (1 Mózes 6.5),
- és megjelenik a törvénytíró (2 Thessz, 2.1-8).

Nekünk azonban, akik az Övéi vagyunk nincs okunk a félelemre, mert Isten az, aki mindent a felügyelete alatt tart. Még ha történni fognak is velünk rossz dolgok, de Isten mindenből jót fog kihozni, az Ő ígérete szerint.

„Sok baja van az igaznak, de valamennyiből kimenti őt az Úr.” (Zsolt.34.20)

Isten még a maihoz hasonlóan rossz, megromlott körülmények ellenére is egyensúlyban tartja a dolgokat, ez is azt igazolja, hogy amit teremtett az valóban tökéletes volt. Az emberek minden gonosz fáradozása és kártétele ellenére is Isten tartja egyensúlyban a dolgokat. Mindezzel együtt a visszajövedele idején Ő fogja lerontani és újjáteremteni mind az eget, mind a földet, hogy az az eredeti tökéletes, „paradicsomi” állapotába kerüljön vissza, amit mi ma el sem tudunk képzelni, hogy milyen tökéletes volt minden a kezdetekben. Ádám és Éva teremtésénél olvashatunk egy kis ízelítőt erről az „idilli” állapotról (1 Mózes 2.7-17).

Dicsőség Istennek.

Természeti katasztrófák vagy Isten ítéletei?

Minden korban voltak és napjainkban is vannak különböző természeti katasztrófák: szélviharok (tájfún, hurrikán), árvizek (tsunamik, özönvízszerű esőzések, sárlavinák), földrengések, vulkáni kitörések, tömeges éhínséget okozó tartós szárazságok, amik sok esetben százak, de néha ezrek halálát okozzák. Ilyenkor sokan meghalnak, jobb esetben egy élet munkája kárba vész, vagy súlyos testi sérüléseket, betegségeket szenvednek emberek. Az emberek többsége ilyenkor megkeményedik - elkeseredésükben és kétségbeesésükben - Istent hibáztatják, hogy miért engedi meg ezeket, ha olyan szerető Isten? Hol van ilyenkor? - kérdezik.

Kevesebben vannak, akik ilyen helyzetekben Isten felé fordulnak, és megfordul a fejükben, hogy talán az emberek is okai lehetnek ezeknek a katasztrófáknak és ráébrednek, hogy nem jó az, ahogyan élnek - Istentől távol - időnként súlyos bűnökben, ami esetenként „teljességre jut” és egész térségekre, népcsoportokra jellemzővé válik.

Egy bizonyos, és érdekes, hogy ilyen esetekben az embereknek Isten neve mindig eszébe jut, csak az a kérdés, hogy milyen előjellel és milyen változást hoz ez az életükben.

Bizonyára nem véletlen, hogy az ilyen súlyos, sokszor rendkívüli időjárás formájában jelentkező katasztrófákat az emberek **ítéletidő** jelzővel illetik. Ennek az összetett szónak az első tagja az **ítélet**, ami egyértelműen arra utal, hogy rossz (bűnös) dolgok miatt következett be az un. **ítéletidő**, **ami az ítélet végrehajtása azokon, akik bűnben élnek. Vajon ki lehet az, aki ítéletet gyakorol az időjáráson keresztül az embereken? Isten teszi ezt, aki szereti az embereket, de tudjuk azt is róla, hogy gyűlöli a bűnt.**

Az emberek általában - még azok a hívők is, akik Istenben csupán egy szerető Istent látnak, aki csak jót adhat az embereknek - azt gondolják, hogy az időjárás egy Istentől független dolog, egy szeszélyes, kiszámíthatatlan valami, ami ellen a legkülönbözőbb módon lehet védekezni: gátak emelése, földrengésbiztos épületek és óriási szélterheléseknek ellenálló létesítmények építése stb.. Az emberek katasztrófa esetén véletlenül sem gondolnak arra, hogy valamin változtatniuk kellene, másként kellene gondolkodniuk és élniük, és akkor mindezek a katasztrófák nem ismétlődnének meg.

Az **ítéletidő** megnevezés kapcsán kétségtelenül **felmerül a kérdés, hogy Isten a rendkívüli időjárásokon keresztül gyakorolna hatást egyes földrészekre vagy népcsoportokra?**

Csak érdekességként említem meg, hogy évekig dolgoztam multi cégnél, ahol a két fél között megkötött szerződésekben mindenhol szerepelt a felektől független, a teljesítést alapvetően meghiúsító un. „vis major” esete és konkrétan az „Isten csapása” kifejezés is. Ez egy másik olyan - széles körben elterjedt - kifejezés, ami egyértelműen arra utal, hogy Isten az, aki időnként csapásszerű események előidézésével büntet meg embere-

ket. Hitetlen emberek alapvetően nem hisznek ebben, sőt sok esetben még hívők sem, de nézzük meg az igében, hogy Isten valóban Úr az időjárás felett is? Akaratával meg-egyező módon beavatkozik az időjárási viszonyokba, időnként szélsőséges, csapás-szerű időjárási körülményeket is teremtve, hogy így büntessen meg bűnös embereket?

A Biblia legelső könyvéből (Teremtés könyve) tudjuk, hogy Isten teremtette az egész világmindenséget: az égitesteket, a csillagokat, a földet, a mennyet, a vizeket, az élő-lényeket (állatokat, növényeket és az embert). Mindezeket egy csodálatos harmóniában rendezte el és minderre azt mondta minden nap végén, hogy **jó**. Isten tehát egy tökéle-teset alkotott, egy tökéletes környezetet az emberek számára. Joggal feltételezhetjük, hogy az a teremtő Isten, aki mindezeket megteremtette Ura az egész világmindenségnek ma is, és kétségtelen, hogy akarata szerint be tud avatkozni az időjárási körülményekbe.

Ezek után nézzük meg, hogy mit mond ezekről a Szentírás és nézzünk meg néhány példát a Bibliából, hogy miért avatkozott be Isten az időjárásba és mik voltak annak a következményei. Ha valakiben mindezek után még bármi kétség lenne, akkor olvassuk el a következő igét, ahol Isten egyértelműen kinyilvánítja ezt a tényt magáról:

*„Miért jöttem, holott nem volt ott senki? hívtam és nem felelt senki sem! vagy **olyan rövid már a kezem, hogy meg nem válthat?** vagy **nincs bennem megszabadításra való erő?** Íme, én dorgálásommal kiszáraztatom a tengert, a folyókat pusztává teszem, megbűzhödnek halaik, hogy **nincsen víz, és szomjúságtól meghalnak.**” (Ézs 50:2)*

Ebből azt látjuk, hogy Isten Úr az időjárás felett és az ítélettel az a célja, hogy az embereket ezek által magához vonja, nyomorúságukban megmentse, megváltsa őket.

Nézzünk néhány konkrét bibliai példát arra, hogy Isten hogyan gyakorolta az ítéletet a természeti csapásokon keresztül a történelem során.

Az özönvíz példája:

Az özönvíz a valaha megtörtént legnagyobb természeti csapás volt a földön, amikor minden élőlény elpusztult, kivéve minden fajta állatból egy-egy tiszta pár és Noé családja. Noé családja azért menekült meg, mert Noé igaz ember volt. A hónapokig tartó katasztrófát egy nagy bárkában élték át, amit Noé Isten parancsára és az Ő utasítása szerint épített meg.

Nézzük meg, hogy miért kellett Istennek egy hatalmas természeti katasztrófával elpusztítania minden élőlényt a földön:

*„És látta az Úr, hogy **megsokasodott az ember gonoszsága a földön, és hogy szíve gondolatának minden alkotása szüntelen csak gonosz.** ... És monda az Úr: **Eltörlöm az embert, akit teremtettem, a földnek színéről; az embert, a barmot, a csúszó-mászó állatokat, és az ég madarait; mert bánom, hogy azokat teremtettem. De Noé kegyelmet talált az Úr előtt.** Noénak pedig ez a története: **Noé igaz, tökéletes férfiú volt a vele egykorúak között, aki Istennel járt. A föld pedig romlott volt Isten előtt és megtelt a föld erőszakoskodással.** Tekintett azért Isten a földre, és íme meg volt ro-molva, mert **minden test megrontotta az ő útját a földön.** Monda azért Isten Noénak:*

Minden testnek vége elérkezett előttem, mivelhogy a föld erőszakoskodással telt meg általuk: és íme elvesztem őket a földdel egybe.” (1Móz 6:5-13)

Az isteni ítélet oka világos. A föld megtelt erőszakkal és minden megromlott, az emberek már semmire sem tudtak gondolni csak gonoszságra. Röviden: a „*bűn teljességre jutott*”, mindenre kiterjedt. Ezért minden, ami megromlott el kellett, hogy pusztuljon, de az igaz Noé családja megmenekült. Isten bármilyen súlyos ítélettel is sújtja a gonoszokat, de sosem engedi, hogy a gonoszokkal együtt az igazak is elpusztuljanak.

Sodoma és Gomora elpusztítása kénköves esővel

Nézzük most meg, hogy mivel szolgált rá az ókor két legnagyobb városa, hogy Isten kénköves esővel elpusztítsa azokat:

„Monda azután az Úr: Mivelhogy Sodomának és Gomorának kiáltása megsokasodott, és mivelhogy az ő bűnök felettébb megnehezedett” (1Móz 18:20)

A következő rövid történet arról szól, hogy Isten két angyalt küldött a bűnös Sodomában élő igaz Lót figyelmeztetésére, hogy meneküljön ki a családjával együtt a városból, mert el fogja pusztítani azt:

„Lefekvés előtt a város férfiai, Sodoma férfiai körülvették a házat, ifja, örege, mind az egész község egytől egyig. És szólították Lót, mondván néki: Hol vannak a férfiak, akik te hozzád jöttél az éjjel? Hozd ki azokat hozzánk, hadd ismerjük meg őket.” (1Móz 19:4-5)

Sodoma egyik **vétke** az volt, hogy a városban lakó **összes férfi** (a fiataloktól az idősekig) **meg akarták ismerni** a Lóthoz érkezett **két férfi vendéget**. A Bibliában a *megismerni* szó következetesen, minden esetben szexuális egyesülést jelent. A bűn Sodomában már olyan kiterjedt volt, hogy minden fiú és férfi homoszexuális volt. Ez volt az egyik oka az ítéletnek, a másik pedig az, hogy jólétben és kényelemben éltek, de eszükbe sem jutott, hogy a „szükségben lévőknek és a szegényeknek” segítsenek:

*„Íme, ez volt a vétke Sodomának, a te öcsédnek: **kevélység, eledel bősége és gondatlan békesség volt nála és leányainál, de a szűkölködőnek és szegénynek kezét nem fogta meg.***

És felfuvalkodtak s cselekedtek utálatosságot előttem, és elveszítettem őket, mikor ezt megláttam.” (Ez 16:49-50)

Ez a két ok elég volt Istennek, hogy eltörölje a föld színéről az egész várost, de az igazakra itt is gondja volt: kimentette Lót családját.

Tíz csapás Egyiptomban

Egyiptom az ókorban hatalmas birodalom volt, amit a Nílus vize tartott életben. Az Egyiptomban élő izraelita József bölcsességére volt szükség, hogy a hét bő esztendő követő hét szűk (aszályos) esztendő át tudják vészelni. József családja (Jákób nem-

zetsége) is Egyiptomba költözött a nagy szárazság elől, ahol megsaporodtak 400 év alatt. A fáraó veszélyesnek tartotta őket a nagy számuk miatt, ezért József halála után a következő fáraó rabszolga sorba süllyesztette Isten választott népét mindaddig míg nyomorúságukban Istenhez nem kiáltottak. Isten ekkor küldött nekik egy szabadítót, Mózes, aki közbenjárt a fáraónál, hogy engedje el Izrael népét Egyiptomból, de a fáraó nem engedett. Isten ekkor egy **természeti csapás sorozattal** sújtotta egész Egyiptomot, hogy a megkeményedett fáraót jobb belátásra bírja. Érdeemes megfigyelni, hogy mik voltak ezek az Isten által küldött csapások, amiket Isten *eszközként* használt a célja elérése érdekében:

- Egyiptom minden folyóvize, tava **vérre változott** és elpusztult benne minden élőlény és a víz mindenhol ihatatlanná vált,
- Egyiptom **egész területét békák lepték el**,
- A föld porát **tetvekké változtatta Isten** egész Egyiptom földjén,
- Isten **ártalmas bogarakat** bocsátott Egyiptom földjére, kivéve Gósen földjét, ahol Izrael népe élt,
- Minden jószág (szarvasmarha, ökör, ló, szamár, teve, juh) **dőghalállal pusztult el**, kivéve Gósen földjét,
- Embereken és állatokon **hólyagos fekélyek keletkeztek**,
- Egyiptom egész földjét **mennydörgéssel és jégesővel sújtotta, ami minden gabonatermést elpusztított**, kivéve Gósen földjét,
- Az Úr **erős keleti szelet támasztott** és az egész földet elborító **sáskahadat bocsátott** Egyiptomra, amik az összes megmaradt termést elpusztították,
- **Három napig teljes sötétséget** bocsátott Egyiptomra,
- **Meghalt Egyiptom földjén minden elsőszülött gyermek**, kivéve az izraeliták gyermekei.

Figyelemre méltó, hogy minden egyes csapás előtt Isten Mózes által figyelmeztette a fáraót, aki minden esetben engedni látszott, de amikor Mózes szavára elmúltak a csapások, akkor a fáraó újra megkeményedett. Az egész csapássorozat és végül a saját fiának elvesztése bírta végül is jobb belátásra, hogy elengedje Izrael népét. A Bibliából ismerjük ezeket és ismerjük a folytatást is, hogy később ismét megbánta a fáraó az engedékenységet és az Egyiptomból kivonuló izraeliták után eredt a seregével, hogy elpusztítsa őket. Isten azonban, aki Úr a természet felett csodálatos módon kettéválasztotta a Vörös tengert és az izraeliták száraz lábbal keltek át, az őket üldöző sereg pedig - a fáraóval együtt - az ismét összezárt hullámsírból lelte halálát.

Ebből a történetből jól látható, hogy Isten milyen sokféle módon tud beavatkozni természeti csapásokkal egy egész nép életébe, akik szembeszállnak az Ő akaratával. A könyörülő Isten részéről ezek csak fenyegetések, mert Isten képes lenne teljesen is elpusztítani egy bűnös népet. A csapásokkal sújtott Egyiptomra mondja:

„Mert **ha** most kinyújtanám kezemet és **megvernék téged és a te népedet dőghalállal, akkor kivágatnák a földről**”. (2Móz 9:15)

A föld megnyílt és elnyelt 250 családot minden vagyonával együtt

Az izraeliták alig hagyták maguk mögött Egyiptomot, ahonnan Isten nagy csodákkal hozta ki őket, hamar bűnbe estek, elkezdtek elégedetlenkedni és lázadni. Aranyborjút készítettek bálványnak, majd később a fejedelmek egy része Kóré vezetésével fellázadt Mózes és Áron ellen. Isten a következőképpen büntette azokat, akik ellene lázadtak és idegen tűzzel áldoztak az Úr előtt.

„A föld megnyitja az ő száját, és elnyeli őket, és mindazt, ami az övék, és elevenen szállnak alá pokolba: akkor megismeritek, hogy gyalázták ezek az emberek az Urat. És, amint elvégezte mind e beszédeket, meghasadt a föld alattuk. És megnyitotta a föld az ő száját, és elnyelte őket és az ő háznépeiket: és minden embert, akik Kóréi voltak, és minden jószágukat. És alászálltak azok és mindaz, ami az övék, elevenen a pokolra: és befedte őket a föld, és elveszének a község közül, Izraeliták pedig, akik körülöttük voltak, mind elfutottak azoknak kiáltására; mert azt mondták: netalán elnyel minket a föld! És tűz jött ki az Úrtól, és megemésztette ama kétszáz és ötven férfiút, akik füstölő szerekkel áldoztak.” (4Móz 16:30-35)

Érdemes emlékeznünk arra is Izrael történetéből, hogy a súlyos bálványimádásba süllyedés miatt (Baál, Asera) Isten hogyan fenyegette meg többször is saját választott népét:

- Akháb idejében pl. Illés szavára három évig nem volt eső Izraelben,
- végső soron a bálványimádásuk miatt került fogságra az egész nép
 - o először Izrael 10 törzse (északi királyság) került deportálásra az Asszír birodalom által,
 - o később Júda és Benjámín törzse követte őket, akiket a Babiloni birodalom deportált.

Mindezekből jól látható, hogy Isten uralkodik a természet felett és akarata szerint alakítja az egyes népek sorsát. A természeti csapások célja mindig az emberek, egyes népek figyelmeztetése, hogy megtérésre van szükségük, abba kell hagyni az Isten szemében utálatos bálványimádásokat, hamis istenek imádatát. Akik végleg megkeményednek és erre nem hajlandók, azokat Isten végleg megítélheti vagy akár teljesen el is pusztíthatja.

Az igaz és szerető Isten

Isten sok csapását látva ismét felmerülhet bennünk a kérdés, hogy ilyen lenne a szerető Isten? Isten valóban egy szerető Isten, de ugyanakkor **igazságos** is. Szerető atyaként még a saját gyermekeit is megdorgálja, hogy „*ne legyenek korcsok, hanem fiak*”. Erről bővebben az „Atya szeretete” című írásban lehet olvasni. Az igazságos Isten - a természetéből adódóan - nem tehet mást, mint hogy igaz bíróként megbüntessen minden

bűnt. Ha egy világi bíró a hivatalából adódóan súlyos ítélettel sújt egy sorozatgyilkost (akár halállal is, ahol van halálbüntetés), akkor mindenki igazságérzete nyugtázza ezt és nem botránkozik meg rajta. Miért kellene tehát megbotránkozni azon, ha az igazságos Isten is megbünteti a megátalkodott bűnösöket, akiknek már *„minden gondolatuk szüntelenül csak gonosz”*? A jelenlegi korban az Atya a hatalmat teljesen a fiúnak, Jézus Krisztusnak adta, aki az atya jobbján ül, és királyként uralkodik mennyen és földön. Jézus azt mondta magáról, hogy **Ő az igazság, és az élet**. Nem cselekedhet tehát másként, mint hogy igaz bíró módjára megítéljen minden bűnt. Amikor elment a mennybe a Szent Szellemet küldte el maga helyett, aki szintén az „igazság szelleme”, aki szintén *„azért jött, hogy ítéletet tegyen bűn és igazság tekintetében”*. Erről részletesebben a „Jézus az igaz bíró” című írásban lehet olvasni. Az Atya, a Fiú és a Szent Szellem tehát együttesen azon munkálkodnak, hogy hitelesen képviseljék az igazságot és ahol bűnnel találkoznak, ott igaz bíróhoz méltóan megbüntessék azt. Igaz bíróként egyszerűen nem tehetnek mást! Isten azonban *„nem gyönyörködik a bűnös halálában”*, hanem azt *„akarja, hogy mindenki megtérjen és az igazság ismeretére eljusson”*. Jézus, mint mennyen és földön Úr, a királyi felségéből adódóan rendelkezik azonban azzal a joggal is, hogy **kegyelmet adjon a bűnbánó bűnösöknek**, mert Isten nem akarja, hogy egyetlen igaz ember is elvesszen. Van tehát kimenekülés az ítélet elől, ha az emberek Istenhez kiáltanak szorultságukban, mert akkor Ő meghallgatja és megmenti őket.

Emlékezzünk a történetre, amikor Jézus a tanítványaival óriási viharba kerül a Galileai tengeren. Jézus a csónakban alszik a tanítványok pedig megijedve, hogy elvesznek Jézushoz kiáltottak. Jézus *„megdorgálta a vihart”* mire az lecsendesedett és mindnyájan megmenekültek. Jézus isteni hatalmából adódóan szintén Úr a viharok felett, ezért bátran kiáltunk mi is hozzá - akár hívők, akár hitetlenek - , hogy megmeneküljünk, ha életveszélyes természeti körülmények közé kerülünk.

Következtetések

Ha végiggondoljuk a fentieket, akkor egyértelműen látnunk kell, hogy napjaink természeti katasztrófái (özönvízszerű esőzések, árvizek, vagy éppen vízhiány, éhség, óriási szélviharok, földrengések, tömeges betegségek, mindenféle járványok és elhalálozások, a sok háborúzásról nem is beszélve) nem valami Istentől független elháríthatatlan természeti katasztrófák, hanem Isten csapásai egy nép életmódjának megítélésére, amikor egy nép bűne már *„teljességre jut” és az „égig hatol”*. Isten célja mindig az emberek, a népek jobb belátásra bírása, hogy változtassanak életmódjukon (térjenek vissza Őhozzá). A természeti katasztrófa mindig csak *eszköz* Isten kezében és nem maga a cél, amit azonnal meg is szüntet, ha egy nép változtat az életmódján: megtér és abbahagyja Isten ellen lázadó életmódját, a hamis istenek (bálványok) imádatát.

Ha belegondolunk, hogy a földet ma milyen sokféleképpen sújtja Isten természeti katasztrófák által (ózonlyuk, aminek következménye a bőrön jelentkező *fekély*, tartós és súlyos *szárazságok*, ‘özönvízszerű’ esőzések, árvizek, *vízhiány*, *földrengések* és a legkülönbözőbb *járványok*), akkor jó lenne elgondolkozni azon, hogy mi lehet az igazi

megoldás mindezekre? Minden bizonnyal nem földrengésbiztos házak és hatalmas gátak építése, bonyolult katasztrófa előrejelző rendszerek létesítése, óriási segélyprogramok működtetése az éhínség leküzdésére vagy a föld megmentésére irányuló ENSZ programok. Mindezek célt tévesztenek, mert az igazi és hatékony megoldás az emberek és az érintett népek életmódjának megváltoztatása lenne. Semmiféle tartós eredményt nem hozhat a hamis isteneket imádó - szegénységben élő - néptömegek folyamatos segélyezése vagy elvándorlása hazájukból, mert Isten minden ember szükségét ott akarja betölteni, ahová Isten akaratából született - de ahhoz a saját életmódjukon kell változtatni: az igaz Isten elleni lázadás helyett az élő Istenhez térni, hogy Isten áldásában részesülhessenek.

Az Isten ellen lázadó bűnös ember végső soron valóban képes tönkretenni a földet, de *mégsem a föld az, ami megmentésre szorul* a különböző „zöld” programok által, hanem *a bűnös ember az, akinek szüksége van megmentésre*. Jézus azért jött, hogy az embereknek *„életük legyen és bővüljön”*. Ő tökéletesen látta az igazságot, mert Ő maga az igazság és Ő azért jött és halt meg, hogy *az embereket megmentse a bűnös életükből*, hogy az egy igaz Istenhez térjenek. Sok hamis vallás van a földön, akik azzal igyekeznek megtéveszteni az embereket a világosság angyalának tüntetve fel magukat, hogy minden vallás ugyanazt az istent imádja, csak másnak nevezi: Jahve, Allah, Buddha, Krisna stb.). Ez azonban hazugság, mert az *egyetlen igaz Isten* Ábrahám, Izsák és Jákób Istenének jelentette ki magát, akinek a fia Jézus Krisztus. Azok a vallások, amelyekre ez nem mondható el - következésképpen - mind hamis vallások, melyek az emberek megtévesztését és végső soron halálukat okozzák. Isten igéje sokszor figyelmeztet erre. Legyünk nagyon óvatosak az igaz és a hamis vallások összemosisával, amire a Sátán minden erővel törekszik és látható módon még a „legmagasabb egyházi méltóságokat” is sikerül megtévesztenie!

Mint látjuk, súlyos természeti katasztrófák mindig is léteztek a történelem során, mert Isten minden korban azok által igyekezett jobb belátásra bírni a népeket. A katasztrófák minden korban a nép bűnével arányos mértékűek voltak!

Sosem egy földrajzi terület fekvése, annak szélsőséges időjárási és nehéz megélhetési viszonyai a hibások azért, ha egyes népek élete komoly veszélybe kerül, hanem az egyes népek életében a „bűn teljességre jutása”. Ha végleges megoldást akarunk, akkor hasznos lenne Isten akaratával megegyező módon munkálkodni és úgy viszonyulni ezekhez a természeti csapásokkal sújtott népekhez. Jó lenne megvizsgálni az életüket és bűneiket elhagyva változtatni életmódjukon - megtérni az egy igaz élő Istenhez. Csak ez hozhat végleges megoldást egyes népeket ért csapások elkerülésére, hogy eljöhessen számukra a bőség és a felüdülés ideje. Ha egyértelműen Isten csapása van egy népen és azon akarunk emberi módon munkálkodni, hogy rajtuk segélyprogramokkal folyamatosan segítsünk, akkor Isten ellen hadakozókká és bűnrészessé válunk, megakadályozva a megtérésüket.

Nem azért következnek be tehát természeti katasztrófák a földön, mert az emberek a természet ellen vétkeznek, hanem Isten azért sújtja természeti kataszt-

rófákkal az embereket, mert Isten ellen vétkeznek. Minden baj oka a földön egyetlen dolog: az emberek szembefordultak Isten akaratával, azaz Isten ellen láznak, azaz bűnös módon élnek!

Isten emberei sokszor előre figyelmeztetnek, sőt az imáik hatására Isten képes a katasztrófákat el is hárítani (lásd Illés szavára Akháb idejében, vagy Mózes szavára, akik Isten akaratát szólták). Ezért fontos, hogy meglássuk ezekben a történetekben Isten akaratát, hogy azzal megegyező módon tudjunk imádkozni. Az ige szerint Illés hozzánk hasonló ember volt, Isten tehát az Ő embereit ma is hasonló módon tudja használni, mert Isten nem változott meg.

Ha az egyes népek a saját szükségüket betöltő módon akarnak élni, akkor engedelmeskedni kell Isten alapvető parancsolatainak:

- szaporodni és sokasodni kell,
- be kell tölteni az egész földet és nem csak a városokban összezsúfolódni,
- fáradságos munkával kell megkeresni a saját kenyerüket.

Az a földrész, ahol ma sok százmillió ember szegénységben nyomorog és éhezik hamis isteneket, sőt szent teheneket imád, pedig az a földrész kezdetben az Édenkert volt Egyiptomtól Indiáig, a Nílustól a Gangeszig.

El kellene tehát gondolkozni, hogy az egyes népek életében, akik folyamatosan súlyos természeti csapásoktól szenvednek, szegénységben élnek és éheznek, milyen súlyos, tartós bűnök vannak, sőt hamis isteneket imádnak.

Ha belegondolunk az USA-t és Németországot ért utóbbi évek szélsőséges időjárás okozta katasztrófáiba, akkor talán nem kellene csodálkoznunk, ha tudjuk, hogy az egész világot elárasztó pornó videók nagy része ebből a két országból származik, amire tízszer annyit költenek, mint az összes többi filmre együttvéve. Tudjuk azt is, hogy az emberi jogokra és a másság elismerésére hivatkozva több nyugati országban törvényerőre emelték az azonos neműek házasságát, ami a „bűn teljességre jutását” jelenti. Látjuk, hogy Isten hogyan ítélte meg Sodomát és Gomorát a perverz szexualitásuk és az önző, kényelmes életmódjuk miatt. A másik utálatos dolog Isten szemében a hamis istenek imádata, ami főként a keleti vallásokra jellemző: a dél-kelet ázsiai iszlám világ, a hindu vallású India, és a buddhista vallású Kína. Ők adják a föld lakosságának a nagyobb részét és súlyos tévelygésük miatt nagy nyomorban élnek. Ezek a hamis vallások (idegen istenek imádata) elárasztják a hajdan keresztyén Európát és USA-t is, súlyos bajokat hozva rájuk. A fejlett nyugaton terjed ma legnagyobb mértékben az okkultizmus is, ami a Sátán szellemi birodalmába való belépést jelenti, aminek szintén súlyos következményei vannak Isten szemében. A globalizáció és a keletről nyugati irányba irányuló néptömegek vándorlása szétteríti mindezeket az egész világon és mély válságba sodorja az egész emberiséget, beleértve a hajdan keresztyén nyugatot is. A fejlett nyugat másik hamis istene a *mammon*, ami a pénz imádatát és uralmát jelenti ma az egész világon. Tudjuk az igéből, hogy nem lehet két úrnak szolgálni, ezért akik

a pénzt imádják, azaz a pénz az első az életükben, azok akármilyen vallásosak is, de valójában hátat fordítottak Istennek.

Isten az emberiség összes baját nagyon jól látja, és azért küldte el az egyetlen fiát, hogy az embereknek ne kelljen elveszniük. Isten nem diktátor, hanem szabad akaratot adott az embereknek, hogy ők válasszanak. A választás rajtuk múlik, hogy a halált vagy az életet választják. Isten akarata szerint „életük lehetne és bőségben élhetnének”.

Mindemellett Isten azt is mondta, hogy szegények mindig is lesznek, akik akaratuktól függetlenül kerülnek átmeneti nehéz helyzetbe, akiken segíteni Isten népének egyik legfontosabb kötelessége. Erre szintén sok példát látunk az igében, de ebben is Isten szelleme kell, hogy vezessen bennünket.

Legyen meg mindenben az Úr akarata. Ámen.

Az üldözött egyház

„Ha gyűlöl titeket a világ, tudjátok meg, hogy engem előbb gyűlölt ti nálatoknál. **Ha e világból volnátok, a világ szeretné azt,** ami az övé; **de mivelhogy nem vagytok e világból,** hanem én választottalak ki magamnak titeket e világból, **azért gyűlöl titeket a világ.** Emlékezzetek meg ama beszédekről, amelyeket én mondtam néktek: Nem nagyobb a szolga az ő uránál. **Ha engem üldöztek, titeket is üldöznek majd;** ha az én beszéde-met megtartották, a tiéteket is megtartják majd.” (János 15:18-20).

Sokan úgy gondolnak az egyházra, hogy annak van egy „békebeli állapota”, amikor az egyház a világgal békességben van és van egy „üldözött állapota” (formája), amikor üldözik a keresztyéneket. Ezt a másik - szükségből felvett - állapotát „földalatti egyháznak hívják”. Akik a szemeiket a földi dolgokra szegezik, és az állammal a jó kapcsolatok ápolására, a világnak való megfelelésre törekszenek, azok állandó épületeket (templom, gyülekezeti ház) építve minden kényelemre tartósan berendezkednek ezen a földön, mintha ez lenne az „örök hajlék” - Isten háza. Isten azonban „nem kézzel csinált templomokban lakik, mint a próféta mondja: 'A menny nékem ülszékem, a föld pedig az én lábaimnak zsámolya; micsoda házat építhettek nékem?' - azt mondja az Úr, vagy melyik az én nyugodalmamnak helye?” (Ap.csel. 7:48-49).

Jézus megprófétálta a Jeruzsálemi Templom lerombolását, ami Kr.u. 70-ben be is következett és véget ért az Ószövetség - az állandó templom - időszaka és „az egész vallásos rendszer”, ami ahhoz kapcsolódott (áldozatok, papság, adakozás a papság és a templom fenntartására stb.).

Jézus a saját halálával egy új időszakot nyitott meg és egy olyan templomról beszélt, ami az Ő Teste, ami a hívőkből épül fel, mint „élő kövekből”. A Pünkösdkor eljött Szent Szellem betöltötte a hívőket, akik erővel és hatalommal tettek bizonyosságot Jézusról. Létrejött Jézus Egyháza, a hívőkből álló „templom”, amit a Szent Szellem töltött be erővel és élettel.

Az Újszövetség időszakában minden gyökeresen megváltozott. Jézus egy jobb szövetség közbenjárója volt, és amikor a kárpit a templomban kettészakadt egy új utat nyitott. Mindenkinnek bejárást biztosított a Szentek Szentjébe. Jézus ezzel „óvát tette a régit”:

„Mikor újról beszél, óvát tette az elsőt; **ami pedig megavul és megvénhedik, közel van az enyészethez.**” (Zsidó 8:13)

A Pünkösöd után létrejött egyház nélkülözött minden földre utaló dolgot (templom, papság, azonosító nevek, világi elismertség stb.) és a kezdetektől „üldözött egyház” volt. Péternek és Jánosnak hamar a főtanács elé kellett állniuk, és megtiltották nekik, hogy Jézus nevében prédikáljanak. Egy újabb állomás volt István halálra kövezése. Megfigyelhetjük azt is, hogy az első egyház legnagyobb ellensége nem a világ volt,

hanem a világgal szövetséget kötött, világi módon gondolkodó és élő vallásos emberek. A dolgok mindig ismétlődnek! Mintha ma is ugyanígy lenne!

Jézus szemében csak egyféle egyház létezik. Az Ő egyháza nem a földi kényelemre rendezkedik be és nem azt tekinti otthonának, hanem azzal számol, hogy bármikor üldözhetik és ezért mozdulni - adott esetben - költözni kell.

Mi nem a világból valók vagyunk, hanem onnan „kihívottak” és ezért a világ gyűlöl minket, ahogyan Jézust is gyűlölte. Szolga létünkre mi sem lehetünk nagyobbak, mint az Urunk, aki megmondta, hogy **„ha engem üldöztek, titeket is üldöznek majd”**.

Az Egyházat - Jézus kijelentése szerint - alapvetően az „üldözött egyház” állapota kell, hogy jellemezze. Ezért azzal kell számolnia, hogy bármelyik pillanatban mozdulni tudjon és a világi vagy vallási vezetők (ellenségei) elől el tudjon menekülni, rejtőzni. Jézus Krisztus Egyháza - egy szóval kifejezve - **mobil** (rugalmas) kell, hogy legyen. Erre csak egy olyan egyház képes, amelyik ha tart is nagyobb összejöveteleket nyilvános, bérelt helyeken „békeidőben”, de mindennapi összejöveteleik bázisát a hívők házai adják, ahol szükség esetén be tudják fogadni a máshonnan elüldözött, bujdosó keresztyéneket is, a javaikat megosztva egymás között. Ez olyan mély, őszinte kapcsolatok igényel a hívőktől, mint amiről az ige beszél. Az induláskor az egyház ilyen volt! Nem voltak erős megkötöttségeket okozó korlátaik: templomok, épületek, eltartandó papság, merev szervezeti formák stb. Rugalmasan tudtak alkalmazkodni minden helyzethez, (hely)változtatáshoz. A mai „egyházak” képtelenek minderre, de ha üldözésre kerülne is sor, ezek az „egyházak” minden jellemző sajátosságukat ismerve képtelenek lennének egyik napról a másikra megváltozni. Ha valami csoda folytán, ami nincs kizárva, az Úr Szellemé átfújna az ilyen egyházakon és életet lehelne beléjük a „régii tömlő” gyorsan szétszakadna az „új bortól” és darabjaira hullana. Egy ilyen - mindent darabjaira zúzó - radikális változás a mai egyházak egész létét veszélyeztetné minden biztonságával együtt, aminek leginkább a mai intézményesült egyházak állnának leginkább ellene, élükön a papságukkal, ahogyan az Jézus idejében is volt. Erre ezért nem is szívesen gondolnak, és még az üldözés gondolatát is elhessegetik maguktól. Jó kapcsolatban igyekeznek lenni a világgal és ezért nincs is miért üldözni őket. A Sátán, aki nagyon szereti a vallásosságot és jól ismeri az ígét is, nem kell, hogy támadja az ilyen egyházakat, mert rá nézve az ilyen egyház már nem veszélyes. A világ fejedelme a Sátán, ezért távol kell tartanunk magunkat a világgal való barátkozástól, mert a világ „főnöke” a mi főnökünké válhat, ami már semmiképpen sem Jézus egyháza.

Ha adunk Jézus szavaira, akkor tudomásul kell vennünk, hogy **elhívásunk betöltésének az a jele, ha a világ gyűlöl, elutasít és üldöz bennünket**, mert „nem közölük valók vagyunk”. Ezért úgy kell berendezkedni minden tekintetben és minden pillanatban, hogy bármikor üldözésre kerülhet sor és minden fizikai körülménytől függetlenül, új helyen tovább tudja folytatni tevékenységét, mint gyülekezet, ami Krisztus Teste.

Amit Jézus az Ő egyházának nevezett, az az övéiből áll és ezek jellemzik őket. Csak egy ilyen Egyház tud erőt venni a pokol kapui felett. Ha Jézus egyházának és nem egy emberi egyháznak akarunk része lenni, akkor nekünk is Jézushoz hasonlóan kell gondolkoznunk és a szerint élnünk. Jézus építi az Ő egyházát! Figyeljünk rá, hogy mit cselekszik nap - mint nap, ahogyan Ő is figyelte az Atyát.

Ha az Ő akaratában járunk és bátran, megalkuvás nélkül szembenézünk a világ és a „vallásos világ” részéről érő kihívásokkal (támadásokkal, üldözésekkel), akkor nem lesz más megoldás számunkra, mint ebben a dologban is engedelmeskedni Jézus parancsolatainak.

Az „üldözött egyház” képe a normál, mindennapi egyház képe. Nincs más lehetőség. Bizonyítja ezt az is, hogy az „üldözött” un. „földalatti egyház” a legdinamikusabb élő egyház ma is a világon (Kína, India, Irak, Irán, stb.), ahol pedig kényelmes földi életmódra rendezkedtek be, ott az emberek elhagyják a hitüket. Jézus Egyházának erejét az üldözés és a szenvedés adja. A szenvedés kohójában tisztul meg az egyház és formálja ki igazán Jézus jellemét.

*„Szeretteim, ne rémüljete meg attól a tűztől, amely próbáltatás végett támadt köztetek, mintha valami rémületes dolog történnék veletek; sőt, **amennyiben részetek van a Krisztus szenvedéseiben, örüljete, hogy az ő dicsőségének megjelenésekor is vigadozva örvendezhessete. Boldogok vagytok, ha Krisztus nevéért gyaláznak titeket; mert megnyugszik rajtatok a dicsőségnek és az Istennek Lelke, amit amazok káromolnak ugyan, de ti dicsőítete azt. Mert senki se szenvedjen közületek, mint gyilkos, vagy tolvaj, vagy gonosztévő, vagy mint más dolgába avatkozó: Ha pedig mint keresztyén szenved, ne szégyellje, sőt dicsőítse azért az Istent. Mert itt az ideje, hogy elkezdődjék az ítélet az Istennek házában: ha pedig először mi rajtunk kezdődik, mi lesz azoknak a végük, akik nem engedelmeskednek az Isten evangéliumának? És ha az igaz is alig tartatik meg, hová lesz az istentelen és bűnös? Annak okáért akik az Isten akaratából szenvednek is, ajánlják [néki] lelküket mint hű teremőnek, jót cselekedvén.”*** (1Péter 4:12-19.)

Ha úgy érzed, hogy Isten most az Ő kohójában tart téged, hogy a maradék „salakot” is kitisztítsa belőled, akkor örvendezzél, mert a „salak” eltávolítása után felragyog az életedben a Krisztus, megmutatva az Úr dicsőségét benned. Dicsőség néki ezért. Ámen.

Mint bárányok a farkasok között

Ha valaki egyszer egy héten tölt el néhány órát hívők közösségében, akkor a teljes idejének kb. az 1,5 %-át tölti hívők között.

Szerencsések azok, akik hívő családban élhetik meg a mindennapjaik együtt töltött idejét, ha azt valóban úgy tudják megélni, mint az hívőkhöz illik. Az alváson kívüli ébrenlét idejének nagyobb részét azonban még az ilyen hívők is a *világban* töltik: *munkahely, utazás, bevásárlás, hivatalos ügyek intézése, esetleg munkatársakkal eltöltött hivatalos programok, szomszédokkal eltöltött idő stb.*

A hívők számára a gyülekezeti közösségben eltöltött idő többnyire a feltöltődés idejét jelenti (mint egy akkumulátor esetében) és a hét többi része alatt ez az „akkumulátor” egy ellenséges környezetben folyamatosan le is merül. Eléggyé nyilvánvaló, hogy a rövid 2-3 órás heti feltöltődés ideje nem képes pótolni azt, amit a világ egész héten leszív és ezért sok hívő teljesen lemerül minden héten, sőt vannak, akik esetében a vasárnapi feltöltődés már a hétfői napra sem elég.

A világ fejedelme a Sátán, tehát a **hívők egy ellenséges környezetben töltik életük legnagyobb részét**. A nagy kérdés az, hogyan töltjük ezt az időt? Hogyan állunk helyt és hogyan dicsőítjük meg Krisztust ezen idő alatt?

A hívők *kihívottak* ebből az ellenséges, gonosz világból, ezáltal átlépnek a Sátán királyságából Isten Királyságába. A gyülekezet a kihívottak közössége, akiket Isten nem akar kivenni és megőrizni a világtól, hanem *követként (küldöttként) visszaküldi őket a világba*, hogy képviseljék Isten Királyságát. Ebben az ellenséges környezetben kell életben maradni, sőt győztesnek lenni a hívőknek, *mint bárányoknak a farkasok között*.

Jézus Isten Királyságát hirdette és ezt hagyta meg a tanítványainak is. Ez nem azonos az evangélium hirdetésével, hanem több annál. Meg kell élni a Krisztust a bennünk élő Szent Szellem által minden nap, minden helyzetben és ez által hirdetni Isten királyságát: só, világosság, igazság oszlopa és hegyen épített város lenni egy sötét, gonosz világban.

Báránynak lenni a farkasok között

Kérdés most az, hogyan tudunk bárányként életben maradni, és győztesnek lenni a farkasok között?

„Az aratni való sok, de a munkás kevés; kérjétek azért az aratásnak Urát, hogy küldjön munkásokat az ő aratásába. Menjetek el: Ímé én elbocsátlak titeket, mint bárányokat a farkasok közé.” (Lukács 10.2-3)

Mint látjuk **Jézus nem egyszerűen csak kiküldi a tanítványait a világba, hanem még feladattal is megbízza őket**. Azt is elvárja tőlük, hogy **munkások** legyenek, Isten munkatársai. Jézus maga is bárány természetű volt, Ő volt az az áldozati bárány -

Isten Báránya -, aki meghalt ezért a bűnös világért, hogy - egy Isten szerint való - életük legyen a hívőknek.

A bárány és farkas - természetből vett - példája több dolgot üzen nekünk:

Az „elcsatangolt bárány” az életét kockáztatta, mert kiszolgáltatta magát a farkasoknak. Ha eltávolodott

- a nyájától,
- és a pásztortól,

akkor nagy veszélybe került. A pásztorbotját is használja, ha szükséges, hogy megvédje a nyáját. A mi estünkben Jézus Krisztus a Főpásztor.

Jézus sem véletlenül küldte ki a tanítványait minden esetben *kettesével*, másrészt, mint Főpásztor megígérte, hogy mindenkor az övéivel lesz.

Jézus azonban nemcsak bárány természetű volt, hanem Ő Júda *oroszlánja* is. A természetből viszont azt is tudjuk, hogy az oroszlán

- - alapvetően nem veszélyes, ha nem háborgatják,
- - de ő az állatok királya is, győztes mindenki felett.

Ennek az üzenete számunkra az, hogy

- a *bárány természete* megegyezik a krisztusi természettel (csendes, alázatos és békés),
- a bennünk élő Szent Szellem ereje által ugyanakkor bátornak is kell lennünk, *mint egy oroszlán* és nem kell félni a nehéz helyzetekben, mint ahogyan Jézus a farizeusokkal és Heródezzel szemben viselkedett.

Lukács ugyanebben a témában kicsit többet mond:

„Ímé, én elbocsátlak titeket, **mint juhokat a farkasok közé**; legyetek azért **okosak** mint a kígyók, és **szelídek** mint a galambok. De **óvakodjatok az emberektől**; mert törvényszékekre adnak titeket és **az ő gyülekezeteikben megostoroznak titeket**; És **helytartók és királyok elé visznek titeket érettem**, bizonyságul ő magoknak és a pogányoknak. De **mikor átadnak titeket, ne aggodalmaskodjatok**, mi módon vagy **mit szóljatok**; mert megadatik néktek **abban az órában, mit mondjatok**. Mert nem ti vagytok, akik szóltok, hanem **a ti Atyátoknak Lelke az, aki szól ti bennetek**.” (Máté 10.16-20)

Okosaknak lenni

Ebből az igeszakaszból megtudjuk azt, hogy **okosaknak** kell lennünk. Ez nem magas iskolai végzettséget jelent, vagy egy magas IQ-t, hanem egy olyan **bölcsességet, amit egyedül Isten tud adni**.

A bölcsesség mindig egy bonyolult helyzet megoldásához szükséges. A bölcsesség és a kijelentés (ismeret beszéde) két különböző szellemi ajándék Istentől. Fontos, hogy a kettő között különbséget tudjunk tenni. Ha kijelentést (ismeret beszédét) mondjuk, de bölcsesség nélkül, akkor bajba kerülünk!

A **kijelentés** szelleme azt mondja meg nekünk, hogy adott helyzetben **mit** mondjunk, a **bölcsesség beszéde pedig** azt, **hogyan** (mikor, milyen körülmények között) mondjuk azt. A két ajándék gyakran együtt működik.

Ezek alkalmazására sok példát látunk az igében.

Az *egyik*, amikor Salamon elé megy két nő és vitatkoznak azon, hogy kié a csecsemő. Időigényes nyomozás helyett Isten bölcsességet adott Salamonnak, és a bölcsesség beszéde által a következőt mondta: **vágják ketté a gyermeket**. Ilyen furcsa tanácsot csak Isten adhat, embernek eszébe nem jutna. A helyzet rögtön megoldódott, mert elárulták magukat az „anya jelöltek” és kiderült az igazság. (lásd. 1 Kir. 3.16-28)

A *másik* ilyen példa, amikor az írástudók Jézus elé visznek egy házasságtörő asszonyt, akit a törvény szerint halálra akartak kövezni. Az ítélet a törvény szerint jogos volt, de Jézus kegyelmet akart gyakorolni. Betöltötte a törvényt, de ugyanakkor kegyelemben is részesítette az asszonyt a bölcsesség beszéde által: **„az vesse rá az első követ, aki közületek nem bűnös”**. Ezzel a mondattal Jézus megoldott egy kínos helyzetet (lásd. János 8.7)

Kezdő hívőként az ember teljesen tanácstalan, hogyan viselkedjen egy ellenséges világi környezetben. Így voltam ezzel én is. Szükségem volt nekem is Isten bölcsességére, ezért Isten a *bölcs* Salamon példabeszédeihez vezetett. Azt olvastam, de megtanultam a mindennapi helyzetekben fontos, jól használható igeverseket is. Másoknak is tudom javasolni. Lehetnek persze teljesen speciális helyzetek az életünkben, amikre egyetlen igé sem található Salamon könyvében vagy egyéb helyeken. Van azonban egy nagyon bölcs Istenünk és a Szent Szellem a bölcsesség beszéde ajándékán keresztül bármikor ki tud segíteni bennünket.

„Mert én adok néktek szájat és bölcsességet, melynek ellene nem szólhatnak, sem ellene nem állhatnak mind azok, akik magokat ellenetekbe vetik.” (Lukács 21.15)

Az ige azt is mondja, hogy akinek nincs bölcsessége, az kérje Istentől, ill. hogy az ilyen helyzetekben Isten fog bölcsességet adni nekünk!

„Ha pedig valakinek közületek nincsen bölcsessége, kérje Istentől, aki mindenkinek készségesen és szemrehányás nélkül adja; és megadatik neki.” (Jakab 1.5)

Nem akadály, ha valakinek nincs bölcsessége, mert Isten bárkinek meg tudja adni azt!

Szelídségnek lenni

A szelídség nem azt jelenti, hogy a bárány természetünkkel minden igazságtalanságot el kell tűrnünk. Nem szabad hagyni, hogy kihasználjanak bennünket. Csendben végezzük dolgunkat és semmit ne szóljunk feleslegesen vagy támadóan, de Isten igazságát bátran képviselnünk kell.

Óvakodni kell az emberektől

Ez nem azt jelenti, hogy nem szabad közelébe sem menni az emberekhez és nem szabad szóba állni velük, hanem azt, hogy **ne bízzunk meg az emberekben** - mert ravaszok, gonoszok és képmutatók.

„Átkozott az a férfi, aki emberben bízik és testbe helyezi erejét, az Úrtól pedig eltávozott az ő szíve!” (Jeremiás 17.5)

Gondoljuk meg, hogy mit mondunk, semmivel sem többet, mint szükséges.

- ne legyetek sok beszédűek (Péld. 10.19),
- ne legyünk együgyűek, balgatók (Péld. 8.5).

A gyülekezetben megostoroznak, és helytartók elé visznek titeket

Azt gondolhatnánk, hogy ilyet nem tehetnek meg a „hit testvérek” egymással, de bizony megtehetnek, sőt a világi hatóságok kezére is adhatnak, mint ahogyan Jézussal is megtették. A „hívők” ezt tudatlanságukban teszik:

„Jézus pedig monda: Atyám! bocsásd meg nékik; mert nem tudják, mit cselekszenek.” (Lukács 23.34)

Ilyenkor a mi reakciónk is hasonló kell, hogy legyen: megbocsátás és nem harag, nem neheztelés és nem megsértődés stb.

Ne aggodalmaskodjatok

Az emberi természet alapvetően aggodalmaskodó. Sokat tud „agyalni”, gyötrődni olyan dolgokon, amik megoldhatatlannak látszanak, ill. a jövőre vonatkoznak: hogyan lesznek majd a dolgok. **Ez azonban az őemberi természet jellemzője** és nem kell, hogy a hívők is aggodalmaskodjanak bármi miatt. Isten az, aki megnyugtat efelől bennünket; általánosságban és konkrétan is:

„Ne aggodalmaskodjatok a ti éltetek felől, mit egyetek és mit igyatok; sem a ti testetek felől, mibe öltözködjetek. ... kicsoda pedig az közületek, aki aggodalmaskodásával megnövelheti termetét egy arasszal? Ne aggodalmaskodjatok tehát, és ne mondjátok: Mit együnk? vagy: Mit igyunk? vagy: Mivel ruházkodjunk? Mert mind ezeket a pogányok kérdezik. Mert jól tudja a ti mennyei Atyátok, hogy mind ezekre szükségetek

van. Hanem keressétek először Istennek országát, és az ő igazságát; és ezek mind megadatnak néktek. Ne aggodalmaskodjatok tehát a holnap felől; mert a holnap majd aggodalmaskodik a maga dolgai felől. Elég minden napnak a maga baja.”
(Máté 6.25-34)

Nem kell tehát a problémák és a jövő felől **aggodalmaskodni**, azon rágódni, mert semmi értelme. **Ezt a hitetlen, pogány emberek teszik.** A hívők, akik Istenbe vetik bizalmukat, bíznak a mennyei Atyában, aki ismeri minden szükségünket, be is fogja tölteni azokat a megfelelő időben.

Tudjuk, hogy a világgal való barátkozás ellenségeskedés Istennel:

„Parázna férfiak és asszonyok, nem tudjátok-e, hogy a világ barátsága ellenségeskedés az Istennel? Aki azért e világ barátja akar lenni, az Isten ellenségévé lesz.”
(Jakab 4.4)

Ha tehát az időnk legnagyobb részét egy ellenséges világban töltjük, szükségünk van Isten útmutatásaira és a Szent Szellem vezetésére minden helyzetben, hogy a két egymással kibékíthetetlen világ (a Sátán királysága és Isten Királysága) közötti szakadékot át tudjuk hidalni: meg tudjunk őrizni a bárány természetünket, nem elvegyülve a világgal - *együtt üvölteni a farkasokkal.*

Ebben a gonosz világban keresztyénként élni *nem viselkedés és szabályok betartásának* kérdése. A farkas hosszabb távon képtelen bárányként viselkedni, csak rövid időszakokra veszi magára a „bárányjelmezt”, amit az ige képmutatásnak nevez (mai szóhasználatnál ezt színészkedésnek hívják). Az ilyen embereket az ige „báránybőrbe bújó farkasoknak” nevezi, akik sajnos nemcsak a világban, hanem Isten népe között is előszeretettel megfordulnak. Isten gyűlöli a képmutatást. Ebbe a kategóriába tartoznak a vallásos emberek is, akik aszerint viselkednek, ahol éppen vannak: a gyülekezetben hívőknek mutatják magukat, de a világban ők is világi módon élnek. Isten ígéje szerint élni a világban lehetetlen megtérés, újjászületés nélkül: kár is megpróbálni!

Jézus azonban azért jött, hogy megoldja ezt a kérdést. Halálával és feltámadásával áthidalta ezt a szakadékot és megadja ezt a lehetőséget mindazoknak, akik Benne hisznek: akik meghaltak a régi életüknek és feltámadtak egy új életre, hogy győztesek tudjanak lenni és Jézussal együtt uralkodni ebben a gonosz világban.